Αριθ. 44[illegible]

ΙΔΡΥΤΗΣ
Μ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΤΗΣΙΑ
Ἐν τῇ πρωτευούσῃ Μετζ. 4 ½
Ἐν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ κράτει » 5
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Φρ. 27
ΕΞΑΜΗΝΟΣ
Ἐν τῇ πρωτευούσῃ Μετζ. 2 ½
Ἐν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ κράτει » 3
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Φρ. 16
Ἕκαστον φύλλον παρ. 20.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΠΡΩΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΤΡΙΤΗΝ. ΠΕΜΠΤΗΝ. ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Ἀγγελίαι, διαφημήσεις καὶ διατριβαὶ ἐπ' ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ.

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς μὴ φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ διαχειριστοῦ εἶναι ἄκυρος.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις
SALPINX - MÉTELIN

Αἱ δημοσιεύσεις προπληρώνονται.

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς Ν. Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ δ. ν.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Ἐν Βυζαντινῇ συναδέλφῳ ἐδημοσιεύ[θη] ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἡ συνεργασία τῶν ἐθνοτήτων», ἐν ᾧ ἡ συνάδελ[φος] καθάπτεται ἐπαρχιακῶν τινων φύλ[λω]ν, λέγουσα «ὅτι ταῦτα, λησμονήσαν[τα] τὴν χθεσινὴν αὐτῶν θέσιν ὡς δημο[σίω]ν κατηγόρων, μεταβάλλονται σήμε[ρον] εἰς συνηγόρους ἐκείνων, τοὺς ὁποίους [κα]τεδίκαζον χθὲς ἔτι», ἐννοοῦσα διὰ [τού]των τὸ Κομιτᾶτον τῆς «Ἑνώσεως [καὶ] Προόδου».

Ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ σεβαστὸς συνάδελ[φος], ὁ γράφων ταῦτα, νὰ διαμαρτυρη[θῶ]μεν πάσῃ δυνάμει, ἐὰν μεταξὺ τῶν [ἐφη]μερίδων, ἃς ὑπαινίσσεται θεωρεῖ ἴσως [καὶ] ἡμᾶς, διότι ἡμεῖς ποτὲ δὲν ἐσκέφθη[μεν] τὴν συνεργασίαν τῆς Ἑλληνικῆς ὁ[μά]δος τῶν βουλευτῶν μετὰ τοῦ Κομιτά[του], οὔτε νὰ μὴ κατακρίνωμεν τὴν τα[κτι]κὴν αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει ὑπερβασιῶν [κα]τὰ τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους.

Ἡμεῖς ὑπεστηρίξαμεν μόνον καὶ ὑπο[στη]ρίζομεν ὅτι δὲν ἔπρεπεν ἀπὸ τοῦδε [νὰ] χρωματισθῶμεν κομματικῶς καὶ ἄ[νευ] πραγματικῶν καὶ βεβαίων ἀνταλλαγ[μά]των ἐκ μέρους τοῦ φιλελευθέρου λε[γο]μένου κόμματος, διατελοῦντες πρὸς τὸ [πα]ρὸν ἀνεξάρτητοι καὶ καιροσκοπικοὶ [ὅτι] νὰ εἴμεθα, ὡς μέχρι χθές, ἀδιάλ[λα]κτοι καὶ ἐν παντελεῖ ἀρνήσει κομμα[τικ]ῶς καὶ πολιτικῶς, ἕως οὗ ἴδωμεν [ἂν] τὸ νέον κόμμα εἶναι πράγματι δυ[να]τὸν νὰ ὑπάρξῃ ὡς κόμμα μὲ παγίας [καὶ] ὑγιεῖς ἀρχάς, τότε δὲ μόνον ν' ἀπο[φα]σίσωμεν νὰ προσχωρήσωμεν πρὸς αὐτό. Σήμερον ὅμως χρωματισθέντες ἤδη [κομ]ματικῶς, διατρέχομεν τὸν κίνδυνον [νὰ] ἴδωμεν τὸ Κομιτᾶτον τηροῦν ἐπίσης [ἀμετα]λλάκτως ἐχθρικὴν πολιτικὴν ἀπέ[να]ντι ἡμῶν, καθὼς ἐδήλωσαν οἱ κορυ[φα]ῖοι αὐτοῦ ὅτε μετέβησαν ἐσχάτως εἰς [τὰ] Πατριαρχεῖα πρὸς πρότασιν συνεννοή[σ]εως μετ' αὐτῶν.

Ἀφ' ἑτέρου δὲν ἔχομεν τὴν βεβαιότη[τα] ὅτι τὸ νέον κόμμα θὰ ὑποστηρίξῃ τὰ [ἡμ]έτερα ἐθνικὰ δίκαια καὶ οὔτε ὅτι δύ[να]ται νὰ ὑπάρξῃ ὡς κόμμα δυνάμενον [διὰ] πλειονοψηφίας νὰ κυβερνήσῃ τὴν [Αὐ]τοκρατορίαν, ἀνεξαρτήτως τῆς καλῆς [ὁμ]ολογουμένως πίστεως τινῶν ἐκ τῶν [κο]ρυφαίων αὐτοῦ.

Συνάμα ἔχομεν ἤδη δεδομένα ν' ἀμ[φι]βάλωμεν περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν ἀρ[χη]γῶν τοῦ νέου κόμματος, ἀφοῦ τοῦτο ἐπιμένει εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ 35ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ἐναντίον πρὸς πάντας τοὺς θεμελιώδεις νόμους τῶν ἄλλων Κρατῶν καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἐν τοῖς προηγουμένοις ἡμῶν ἄρθροις ἐπραγματεύθημεν, οἷον τὸ περὶ ἐπεκτάσεως τῶν δικαιωμάτων τῆς Μουσουλμανικῆς Χαλιφείας, τὸ περὶ προτεραιότητος τῆς τουρκικῆς φυλῆς καὶ ἄλλων.

Ἄλλως τε καὶ αὐτὸς ὁ γράφων τὸ εἰρημένον ἄρθρον συνάδελφος ὁμολογεῖ ἐν αὐτῷ, ὅτι «τὸ εἰρημένον κόμμα, ἐὰν δὲν ἀκυρῇ πανταχοῦ καὶ πάντοτε τὴν σημαίαν τοῦ σωβινισμοῦ, ἀπέδειξεν ὅμως ὅτι ἐκτιμᾷ τὰς περιστάσεις» χωρὶς νὰ λέγῃ καὶ ποῖαι εἶναι αὐταί, βασίζεται δὲ εἰς τὴν καλὴν πίστιν τῶν φιλελευθέρων, τῆς ὁποίας ὅμως δὲν ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἁπτὰ τεκμήρια, ἐκτὸς ἂν ἐννοῇ τὴν σύμπραξιν κατὰ τὰς ἐκλογάς, διὰ τῆς ὁποίας τὸ νέον κόμμα ἐπιζητεῖ νὰ καταλάβῃ τὴν ἀρχήν, δίδον καὶ εἰς ἡμᾶς ἐὰν δυνηθῇ ὀλίγους τινὰς βουλευτάς, περισσοτέρους τῶν προτέρων, οὐχὶ ὅμως καὶ ὅσους δικαιούμεθα νὰ ἔχωμεν ἐν τῇ Βουλῇ.

Διὰ ταῦτα λοιπὸν εἴπομεν ἐξ ἀρχῆς ὅτι ἡ ὁλότης τῆς Ἑλληνικῆς ὁμάδος, τῆς ἐθνικῆς αὐτοκαλουμένης, ἔσπευσε πολὺ νὰ ὁμολογήσῃ πίστιν καὶ σύμπραξιν μετὰ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἀντί, ὡς ὤφειλε, νὰ τηρήσῃ στάσιν ἀνεξάρτητον καὶ ὡς πρὸς τὰς δύο μερίδας, μέχρις ὅτου ἐνεργήσωμεν καταλλήλως καὶ ἐπὶ βεβαίοις ἀνταλλάγμασιν, ὅπως ἓν ἐκ τῶν δύο κομμάτων ἀποδεχθῇ δηλαδὴ τὰ γνωστὰ δίκαια καὶ αἰτήματα ἡμῶν ὁριστικῶς, ἀφοῦ πρότερον ἴδωμεν ποῖον θὰ ἐπικρατήσῃ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς.

Συνοψίζοντες τ' ἀνωτέρω, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι δὲν εἴμεθα κεκηρυγμένοι εἰς ὅτι ὑπὲρ οὐδενὸς κόμματος, μᾶλλον δὲ διακείμεθα συμπαθῶς πρὸς τοὺς Φιλελευθέρους, ἀλλ' ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν καὶ κατὰ τὸ ρητὸν «ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι» τὰς ἐπαγγελίας αὐτῶν πραγματοποιουμένας, τότε δὲ μόνον θὰ θελήσωμεν νὰ ἐξέλθωμεν τῆς ἐφεκτικῆς καὶ ἀνεξαρτήτου ἡμῶν στάσεως.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΜΠΙΛΙΑΡΔΟ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

— Αὐτὴ μόνον ἀπὸ ἀπόντε γίνεται. Δὲν γε.... Ἔτσι ποῦ λές, μ' αὐτὴ τὴν κατάστασι εἶναι ἀμφίβολον ἂν θὰ βγῇ καὶ ὁ [Μ]πούσιος στὰ Σέρβια, νὰ μοῦ τὸ θυμᾶσθε...
— Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω πῶς θὰ βγῇ.
— Ἀδύνατον· μόνον κουλὲς βγαίνει.
— Ὁ Μπούσιος;
— Ὄχι, ἡ καραμπόλα.
— Μὰ γιὰ τὸν Μπούσιο δὲν ἔλεγες [μω]ρά;
— Ἀ, ναί.... Φαίνεται ὅμως πῶς τὸ Κομι[τᾶ]το εἶνε πανίσχυρο. Μὲ τὴν ἐπιρροὴ τῆς [Κυ]βερνήσεως κάτι θὰ κάνῃ.
— Ἐγὼ ὅμως δὲν κάνω τίποτε.
— Τί ἤθελες νὰ κάνῃς;
— Καμμιὰ σερί. Ἐχτὲς ἔκανα ἕνδεκα.
— Θὰ κάνῃς σιγά, σιγά.... Μὰ βρὲ [π]αιδί, τί παλούκια εἶνε αὐτὰ ποῦ φέρ[ν]εις; Οὔτε ὁ Βινιὼ νάμουνα....
— Ὥστε ἐπιτύχαινε στὶς ἐκλογὲς ὁ [Βι]νιώ;
— Ποιὲς ἐκλογές; Στὶς καραμπόλες!...
— Ἀ....
— Τὸ βέβαιον εἶνε πῶς ὁ Σαΐτ πασᾶς [θὰ] τοὺς βοηθήσῃ πολύ. Ἂν ἔπαιρνε τὴν [Κυβέρ]νησιν ὁ Κιαμὴλ χαιρέτα μου τα.... Νάτα [τ]ις... Καὶ τώρα πῶς θὰ παίξω;
— Πάρε τὴ μικρὴ στέκα.
— Δὲν τὴν παίρνω θὰ τὴ βγάλω γρ[ήγορα] ...τοντη.
— Θὰ κάνῃς μιὰ τρύπα στὸ νερό.
— Ἔλα λοιπὸν παῖξε νὰ δοῦμε πῶς τὴ [βγ]άζεις ἐσύ...
— Παῖξε, παῖξε καὶ ἄφησε τὰ λοῦσα.
— Πάει, ἔφυγε... Παῖξε.. Ὄχι!... Ἀπ' ἐδῶ [πάει]...
— Ἀπὸ τὸ ἕνα παίζω.
— Φυσικά. Τὸ ἕνα εἶνε αὐτό.
— Ἀ, πάρντον.
— Νὰ δοῦμε ἐμεῖς ποιὸν θὰ βγάλουμε. [Ἐ]γὼ τοὐλάχιστον δὲν βλέπω κανένα τῆς [ἀντιπολι]τεύσεως. Οἱ παληοὶ ἔχουν κάποιαν σχέ[ση μὲ] τὴν πεῖραν, ἀλλὰ δὲν ἀνοίγουν, βρὲ [π]αιδί, τὰ στόμα τους καθόλου.... Ἀκόμη [μετρ]εῖς;
— Πέντε....
— Ἐδιαβάσατε καὶ τὸ τελευταῖον ἐ[κλ]ογικὸν πρόγραμμα;
— Ἕξη....
— Ὥστε νὰ ποῦ κουνιούμαστε κομμάτι [λο]γικῶς...
— Ἐφτά....
— Αὐτὸ εἶνε παρήγορον σημεῖον.
— Ὀχτώ....
— Μουχλιάσαμε, ἀδερφέ, μουχλιάσαμε... τόσο καιρό.
— Ἐννηά....
— Τώρα εἶνε ἡ ἀλήθεια πῶς καὶ ἡ ἄλλες ἐπαρχίες, δὲν ἐπέτυχαν καλλίτερα ἀπὸ μᾶς...
— Δέκα...
— Δὲν μοῦ λὲς καὶ ποιὸς ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς ἦβγε τῆς ἀνθρωπιᾶς;
— Ἐγὼ ἦβγα....
— Βουλευτής;
— Ὄχι, στὴν παρτίδα.....
— Νὰ παίξωμε λοιπὸν τὴν κόντρα.
— Ὅπως θές.

Καὶ τὸ παιγνίδι ἐξηκολούθησε, ἐν μέσῳ βαθυτάτης ὅμως σιγῆς, καθότι ἐπρόκειτο πλέον περὶ τῆς κόντρας....

Τζ...

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Φαίνεται ὅτι ἐκεῖνος ποῦ εἶπεν ὅτι ὁποιος ἑτοιμάζεται διὰ πόλεμον ἐξασφαλίζει τὴν εἰρήνην, εἶχε πολὺ δίκαιον. Μ' ὅλας τὰς προσπαθείας τοῦ Συνεδρίου τῆς Χάγης, μ' ὅλα τὰ μέτρα ποῦ λαμβάνουν καὶ διαφημίζουν τὰ μεγάλα Κράτη ὑπὸ τὸν στερεότυπον τίτλον «ἡ ἐλάττωσις τῶν ἐξοπλισμῶν» μ' ὅλας τὰς μυστικὰς καὶ φανερὰς συνθήκας μεταξὺ τῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν ἐπίσημον κλασικὴν φρασεολογίαν «ἐγγυῶνται τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης», μ' ὅλας τὰς ἐπισήμους ἢ ἀνεπισήμους συναντήσεις Βασιλέων καὶ Αὐτοκρατόρων ὅπου ἀνταλλάσσονται λόγοι ἐγκαρδιότητος καὶ φιλικῶν δεσμῶν, μ' ὅλα λοιπὸν αὐτὰ εἶνε βέβαιον ὅτι οὐδὲν κράτος, μέγα ἢ μικρόν, εἶνε κατὰ βάθος καὶ εἰλικρινῶς διατεθειμένον ν' ἀκολουθήσῃ πράγματι πολιτικὴν φιλειρηνικήν, ἐφ' ὅσον ὅλα τὰ κράτη ἔχουν μεγάλα ἢ μικρὰ ἐθνικὰ ἰδανικά, τὰ ὁποῖα μόνον διὰ τῶν ὅπλων δύνανται ν[ὰ] διεκδικήσουν.

Αἱ πολεμικαὶ παρασκευαὶ κατήντησαν διὰ τὰ Κράτη ζήτημα ἐθνικῆς ἀνάγκης καὶ ἀπορροφοῦν τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν ἐτησίων προϋπολογισμῶν. Ἡ ὀργάνωσις τῶν στρατῶν καὶ ἡ τελειοποίησις τῶν ἐξοπλισμῶν ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέλημα πάσης κυβερνήσεως. Εἰς τὴν Γερμανίαν τελευταίως ἐγεννήθη τὸ ζήτημα τῆς ἀριθμητικῆς αὐξήσεως τοῦ στρατοῦ τῆς κατὰ ξηρὰν μέχρι τοῦ ἀκροτάτου δυνατοῦ. Τὸ ζήτημα ἀπησχόλησε πολὺ τὸ Ῥάϊχσταχ, τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Τύπον. Ἐγράφησαν μακρὰ ἄρθρα καὶ τέλος τὸ ζήτημα μετετοπίσθη εἰς γενικώτερον, κατὰ πόσον δηλ. οἱ μεγάλοι στρατοὶ δύνανται νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰς πολεμικὰς καὶ ἐθνικὰς ἀνάγκας ἑνὸς Κράτους. Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ δημοσιεύει σοβαρὰν μελέτην εἰς τὴν «Γερμανικὴν Ἐπιθεώρησιν» ὁ Γερμανὸς στρατηγὸς Ντὲ Μπερνάρντι.

Ὁ διακεκριμένος στρατιωτικὸς εἰς τὸ ἄρθρον του πρὶν ἢ ἐκθέσῃ τὰς ἰδίας του γνώμας συνοψίζει δι' ὀλίγων τὰς ποικίλας ἀπαντήσεις, συνήθως ἀντιφατικάς, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος. Οἱ μεγάλοι στρατοὶ γενικῶς θεωροῦνται ὡς ἀναπόδραστος ἀνάγκη πρὸς τὴν ὁποίαν ὅλα τὰ κράτη ὀφείλουν νὰ συμμορφωθοῦν. Αἱ μεγάλαι δαπάναι τῆς συντηρήσεως των θ' ἀπετέλουν ἐχέγγυον ὄχι μόνον ἐναντίον πάσης ἐπιδρομῆς, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ πολέμου, ὅστις θὰ καθίστατο σχεδὸν ἀδύνατος κατὰ τὴν γνώμην τῶν περισσοτέρων εἰδικῶν.

Ὁπωσδήποτε ὁ κατακλυσμὸς αὐτὸς τῆς ἀνθρωπίνης μάζης θὰ ἦτο ἀπείρως δυσκολώτερος, καὶ ἂν ὅμως κατωρθοῦτο νὰ πραγματοποιηθῇ, ἡ διάρκειά του θὰ ἦτο βραχυτάτη. Ἐξ ἄλλου καὶ τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν συντήρησιν ἑνὸς γιγαντιαίου στρατεύματος χρῆμα θὰ ἐξήντλει ἀπὸ τῆς πρώτης ἑβδομάδος δύο ἐμπόλεμα κράτη. Ὁ ἡττημένος θ' ἀνεγνώριζεν ἐγκαίρως τὴν ἀδυναμίαν του καὶ θὰ ὑπεχώρει ἢ ὅλως τὸ ἐναντίον, κατὰ τὴν γνώμην ἄλλων εἰδικωτέρων, οὐδεμία μάχη θὰ ἦτο ὁριστικὴ διὰ δύο στρατοὺς ἰσαρίθμους καὶ ἐξ ἴσου καλῶς ὡπλισμένους. Ὅλοι φυσικὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ νίκη εὐνοεῖ συνήθως τὸν ἰσχυρότερον κατ' ἀριθμὸν καὶ ὅλα τὰ κράτη ἀγωνίζονται ν' ἀποκτήσουν ἀριθμητικὴν ὑπεροχήν. Ἀλλ' ἀναμφισβήτητον εἶνε ἐπίσης ὅτι οὐδέποτε εἰς τὸν πόλεμον χρησιμοποιεῖται ὁλόκληρος ἡ στρατιὰ καὶ ὅτι ἐν τέλει νικητὴς ἀναδεικνύεται ἐκεῖνος ὅστις κατώρθωσε νὰ παρατάξῃ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τὸν καλλίτερον καὶ ὄχι ἁπλῶς τὸν πολυπληθέστερον στρατόν.

Ἄλλοι λέγουν ὅτι αἱ κινήσεις τῶν μεγάλων μονάδων εἶνε πολὺ δυσκολώτεραι καὶ ὅτι τὸ ἔργον τοῦ ἀρχιστρατήγου περιορίζεται εἰς μόνον τὰς γενικὰς γραμμάς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν εἶνε πλεονέκτημα δι' ἕνα στρατόν. Ἄλλοι ὅμως ἀντικρούουν τὴν γνώμην αὐτὴν καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ ἔργον τοῦ στρατηγοῦ δὲν παραβλέπεται καθόλου ἐκ τῶν μεγάλων μονάδων, πρῶτον μὲν διότι οὐδέποτε ὁλόκληρος ὁ στρατὸς θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς δράσεως, ἔπειτα δὲ διότι, καὶ ἂν συνέβαινε, τὰ σημερινὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς μεταφορᾶς εἶνε τόσον τελειοποιημένα ὥστε νὰ ἐπιτρέπουν εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον τὴν ἀπρόσκοπτον ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του. Ἐν συνόψει οἱ περισσότεροι παραδέχονται ὅτι ἡ ἀριθμητικὴ ὑπεροχὴ θ' ἀποτελῇ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν πολέμων τοῦ μέλλοντος.

Ὁ κ. Μπερνάρντι ὅμως φρονεῖ ὅτι εἶνε πολὺ ὑπερβολικὴ ἡ σημασία, ἥτις δίδεται εἰς τὴν ἀριθμητικὴν ὑπεροχὴν καὶ ὅτι ἡ ἐπιτυχία ἑνὸς πολέμου θὰ κρίνεται πάντοτε ὄχι ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ ἀλλὰ ἐκ τῆς ποιότητος τῶν ἀντιπάλων. Ἡ διαφορὰ τῆς ἡλικίας καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις τοῦ στρατιώτου εἶνε στοιχεῖα σπουδαιότερα τοῦ ἀριθμητικοῦ ὄγκου. Ὁ κ. Μπερνάρντι φρονεῖ ὅτι οὐδεμία μεγάλη δύναμις θὰ ἠδύνατο νὰ συγκεντρώσῃ εἰς ἓν σῶμα ὅλον της τὸν στρατόν. Θὰ τὸν διαιρέσῃ εἰς δύο ἢ τρία σώματα καὶ κατ' ἀνάγκην εἰς δύο ἢ τρία σημεῖα θὰ συναφθοῦν μάχαι, ὡς ἐὰν πρόκειται περὶ τριῶν ἐντελῶν ἀνεξαρτήτως πολέμων. Θὰ παρατηρηθῇ τότε τὸ περίεργον φαινόμενον ὅτι τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον νικᾷ εἰς δύο σημεῖα, δὲν θὰ κερδίζῃ τίποτε ἐφ' ὅσον νικᾶται εἰς τὸ τρίτον σημεῖον. Ὁ πόλεμος θὰ παρατείνεται καὶ θὰ διαιωνίζεται τότε, ἀντὶ νὰ περιορίζεται.

Καὶ ὑποδεικνύει κατόπιν ὁ κ. Μπερνάρντι, φέρων ὡς παράδειγμα τὸν πόλεμον τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Γαλλίας ἀπὸ τοῦ 1812 μέχρι τοῦ 1815 ὅτι οὐδέποτε ἓν κράτος εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξαντληθῇ ἀριθμητικῶς ὡς ἐκ τῶν ἀπωλειῶν του κατὰ τὸν πόλεμον. Ἔχει ἐπίσης τὴν πεποίθησιν ὁ κ. Μπερνάρντι ὅτι ἡ θέσις τοῦ ἀρχηγοῦ δὲν θὰ χάσῃ ποτὲ τὴν ἀξίαν της διὰ τοὺς πολέμους τοῦ μέλλοντος κατὰ μεγάλας μονάδας, διότι, ὁσονδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκεται ἀπομεμακρυσμένος ἀπὸ τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατεύματός του, πάντοτε ἐν τούτοις θὰ ἔχῃ ἄφθονα τὰ ὑλικὰ μέσα ὥστε νὰ λαμβάνῃ συντόμως γνῶσιν τῶν κυριωτέρων κινήσεων τοῦ στρατεύματος καὶ δίδῃ τὰς δεούσας διαταγάς. Εἴτε εἶνε ἀρχηγὸς τριάκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν, εἴτε ἑνὸς ἑκατομμυρίου, τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται νὰ κανονίσῃ εἶνε ὡρισμένα. Πρωτίστως ὀφείλει μὲ πᾶσαν θυσίαν νὰ ἀποκλείσῃ τὸν ἀντίπαλον τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας καὶ τοῦ ἐπισιτισμοῦ. Διὰ τὸν πόλεμον τοῦ μέλοντος ἴσως καὶ μόνον τὸ στοιχεῖον αὐτὸ θὰ ἦτο ἀρκετὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπιτυχίαν, διότι αἱ μεγάλαι μονάδες δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ζήσουν μεμονωμέναι ἢ νὰ ἐπισιτισθοῦν ἐκ τῆς χώρας μόνον ὅπου στρατοπεδεύουν, ὡς συμβαίνει ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰς μικρὰς μονάδας.

Ἐν τέλει ὁ κ. Μπερνάρντι σφοδρῶς ἐπιτίθεται ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν τὴν γνώμην περὶ μεγάλων στρατιωτικῶν σωμάτων καὶ κατατάσσει κατὰ τὴν ἑξῆς σειρὰν τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίζουν τὴν νίκην εἰς τὸ μέλλον. Εἰς τὴν πρώτην σειρὰν θέτει τὴν ἀξίαν, τὴν μόρφωσιν καὶ τὰ ἠθικὰ προσόντα τῶν στρατηγῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἀρχιστρατήγου. Εἰς τὴν δευτέραν σειρὰν τὴν ἀνδρείαν, τὴν πειθαρχίαν, τὴν ἀντοχὴν καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ στρατιώτου. Καὶ εἰς τὴν τρίτην σειρὰν θέτει τὸν ἀριθμητικὸν ὄγκον τοῦ στρατοῦ. Πολλάκις λέγει ἐνικήθησαν στρατεύματα ἰσχυρότερα κατὰ τὸν ἀριθμόν. Οὐδέποτε ὅμως ἀπεδείχθησαν νικηταὶ στρατιῶται μὴ ἐξησκημένοι καὶ μὴ διοικούμενοι ὅπως πρέπει.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ
ΚΑΙ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΥΕΜΕΝΗΣ

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» ἀφιερώνει μακρὸν κύριον ἄρθρον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ναυτικῆς δράσεως τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ ἐν συνεργασίᾳ πρὸς τοὺς Ἄραβας ἐπαναστάτας.

«Αἱ ἀκόμη ἀκαθόριστοι εἰδήσεις, λέγει, αἱ ἐρχόμεναι ἐξ Ἀραβίας δ[ὲν] ἀποτελοῦν ἁπλοῦν μόνον ἐπεισόδιον τῆς [...]χρονίας πάλης, ἥτις ἀπὸ ἐτῶν ἐξακολουθεῖ [μ]εταξὺ Τούρκων καὶ Ἀράβων ἐν Ὑεμένῃ. Ὑπὸ τὰς τωρινὰς συνθήκας, αἱ σύγχρονοι σχεδὸν ἧτται τοῦ τούρκου διοικητοῦ τῆς Σαναᾶς Μεχμὲτ Ἀλῆ, νικηθέντος ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν, καὶ τοῦ Ἰμὰμ Γιάχια, ἑνωθέντος πρὸς τοὺς Τούρκους καὶ νικηθέντος ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ του Ἰμὰμ Ντοχιάνη, ἔχουν μεγαλητέραν σημασίαν. Ἴσως εἶν' αὗται νέα φάσις τοῦ στασίμου ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου, εἶνε νέος καὶ αἰσθητότατος κίνδυνος διὰ τὴν Τουρκίαν καὶ ἀκόμη ἀπειλὴ διὰ τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπιβολὴν ἐπὶ τοῦ Ἰσλαμικοῦ κόσμου. Ἡ Μέκκα ἐκ νέου ἐξεγείρεται κατὰ τῆς Κων)πόλεως καὶ τίθεται οὕτως ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τῆς πίστεως πρὸς τὸν Χαλίφην. Οὕτω τοὐλάχιστον πιστεύουν οἱ ἐν Ῥώμῃ.

Οἱ ἄραβες ἀπὸ πολλοῦ χρόνου παραπονοῦνται διὰ τὴν θέσιν ἣν κατέχουν εἰς τὴν τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν, τὰ παράπονα εἶνε διττά, πολιτικὰ καὶ θρησκευτικά. Ἡ γλῶσσά των, ἡ γλῶσσα τοῦ Κορανίου, ἀποκλείεται ὑπὸ τῆς τουρκικῆς διοικήσεως, τὰ συμφέροντά των παραβλάπτονται, τὰ ἰδανικά των καταπατοῦνται.

Ἡ Τριπολῖτις ἦτο ἡ πτωχοτέρα καὶ ἡ μᾶλλον παρημελημένη τῶν ἐπαρχιῶν τῆς αὐτοκρατορίας, τόπος δυσμενείας, σχεδὸν ἐξορίας τῶν μὴ εὐνοουμένων ὑπαλλήλων. Ἡ διοίκησίς της ἦτο ἐλεεινή, ἡ ἄμυνά της ἐπίσης, οὕτως ἡ Τρίπολις ἠδύνατο νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ χωρὶς ἕνα κἂν πυροβολισμόν. Ἡ Ἀραβία δὲν ἦτο παρημελημένη, τὴν ἐβάρυνον ὑποψίαι. Ὑπερήφανη ὅτι ἦτο ἡ κοιτὶς τοῦ Ἰσλαμισμοῦ καὶ ὅτι εἶχε δύο ἁγίας πόλεις, ἐζήτει δῶρον ἀντάξιον τοῦ παρελθόντος της, τὴν αὐτονομίαν, καὶ τὰ ἰδανικά της αὐτὰ ἐξήγειρον ἐν Κων)πόλει ζηλοτυπίαν καὶ φόβους.

Ἐκ τοιαύτης καταστάσεως θὰ ἐγεννῶντο φυσικὰ ἐπαναστάσεις, πολλάκις δὲ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔγινε λόγος περὶ τουρκικῶν ἐκστρατειῶν εἰς Ἀραβίαν μὲ τὰς μονοτόνους διακοπάς, καθ' ἃς τὰ στρατεύματα τοῦ Σουλτάνου ἢ ἐπολιόρκουν ἢ ἐπολιορκοῦντο.

Τὸ συνταγματικὸν καθεστώς, διαδεχθὲν τὴν ἀπολυταρχίαν, κατ' οὐδὲν ἐβελτίωσε τὸ χρόνιον νόσημα. Αἱ ἰδέαι τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν τῆς Χετζάζ, τῆς Ὑεμένης καὶ τοῦ Ἀσὺρ κατὰ τῆς θρησκευτικῆς κυριαρχίας τοῦ Σουλτάνου τῆς Κων)πόλεως ἐνεποίουν ἤδη μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν, ἐπανελαμβάνετο δὲ ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν πιστῶν ἔπρεπε νὰ εἶνε ἄραψ καὶ ὅτι ἡ ἕδρα θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε ἡ Μέκκα.

Εἶν' εὔκολον νὰ ἐννοηθῇ ποία ἦτο ἐπὶ τῶν πνευμάτων τῶν ἀράβων ἡ ἐντύπωσις ἐκ πολιτικῆς ἐπαναστάσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγίνετο λόγος περὶ πάντων, ἐκτὸς περὶ θρησκείας, καὶ τῆς ὁποίας ἡ πρώτη πρᾶξις ἦτο ἡ ἀνακήρυξις τῆς ἰσότητος μεταξὺ πιστῶν καὶ ἀπίστων καὶ ἡ ἀποδοχὴ τῶν τελευταίων τούτων μεταξὺ τῶν πολεμιστῶν. Καὶ ὁ Σουλτᾶνος, τοῦ ὁποίου τώρα ὁ τίτλος ὡς Χαλίφου ἐφαίνετο ἀμφίβολος, ἦτο πλέον εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀράβων ὄργανον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐπαναστατῶν, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἦσαν ξένης καταγωγῆς, ἀμφιβόλου ὀρθοδοξίας καὶ γνωστοὶ ὡς ἄπιστοι.

Ὁ ἀντίκτυπος τοῦ πολέμου

Τὸ ἀπότομον πραξικόπημα τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῆς Τριπόλεως ἀφῆκε νὰ πιστευθῇ ὅτι ὁ κοινὸς κίνδυνος θὰ ἔθετε τέρμα εἰς τὸν παλαιὸν ἀνταγωνισμόν. Εἰς Κ)πολιν ἐπιστεύθη καὶ ἐπροκηρύχθη ὅτι ὅλος ὁ Ἰσλαμισμὸς θὰ συνησπίζετο ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ Περσία ἀκόμη, ἀποχωρισμένη τοῦ χαλιφάτου τῆς Κ)λεως, λόγῳ διαφορᾶς δόγματος, συνηθέστατα προαιωνίου, διεβίβαζεν ἐκδηλώσεις συμπαθείας καὶ ὑπέσχετο βοηθείας. Ἡ Ἀραβία θὰ ἐπέμενεν εἰς ἀγῶνα ἀδελφοκτόνον; Καὶ πράγματι εἷς ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων πολεμίων τῆς πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐπιρροῆς τῶν Τούρκων ἐν Ἀραβίᾳ, ὁ Ἰμὰμ Γιάχγια, παρῃτεῖτο τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐδήλωνεν ὅτι εἶνε ἕτοιμος νὰ στρέψῃ τὰ ὅπλα του ἐναντίον τῆς Ἰταλίας.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀποδεικνύουν ὅτι δὲν ἔσχεν ὀπαδούς, ὅτι δὲν κατώρθωσε νὰ σώσῃ τὸν στρατιωτικὸν καὶ διοικητικὸν ἀρχηγὸν τῶν Τούρκων, τὸν διοικητὴν τῆς Ὑεμένης, ἀπὸ σοβαρᾶς ἀποτυχίας καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος καταπολεμεῖται ὡς προδότης τῆς ἀραβικῆς ὑποθέσεως. Ὄχι μόνον αἱ ἐλπίδες τὰς ὁποίας ἡ Κων)πόλις ἐστήριζεν ἐπὶ τῆς συνδρομῆς τῶν ἀραβικῶν δυνάμεων διεψεύσθησαν, ἀλλὰ καὶ φαίνεται μάλιστα ὅτι ἡ κατάστασις σήμερον ἔχει ἄρδην μεταβληθῆ. Οἱ βομβαρδισμοὶ τῆς Χοντεΐντας, τῆς Κομφούντας καὶ διαφόρων ἄλλων σημείων τῆς ἀραβικῆς παραλίας ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, προκαλοῦν ἀνησυχίας καὶ κρατοῦν εἰς ἀδράνειαν τὰ τουρκικὰ στρατεύματα, διεσκορπισμένα ἄλλως τε ἐπὶ διαφόρων σημείων. Τὸ «Πεδεμόντιον» καὶ τὰ ἰταλικὰ ἀντιτορπιλλικὰ κατέστρεψαν τὸν Τουρκικὸν στόλον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ μὲ τὰ πλοῖα αὐτὰ ἐξηφανίσθη καὶ κάθε σχέδιον ἀποβάσεως ἀράβων εἰς τὴν Ἐρυθραίαν ἢ τὴν Ἰταλικὴν Σομαλίαν. Ὑπάρχουν καὶ χειρότερα ἀκόμη:

Οἱ Ἰταλοί, κύριοι τῆς θαλάσσης ἐμποδίζουν πᾶσαν ἀποστολὴν ἐνισχύσεων, ἀποκλείουν τὰ παράλια, αἱ δὲ Τουρκικαὶ φρουραὶ εὑρίσκονται μεταξὺ τοῦ ἰταλικοῦ τηλεβόλου καὶ τῶν δύο ἐπιμόνων ἐπαναστατῶν, τοῦ Σαΐτ Ἰντρίς, Ἰμάμη τοῦ Ἀσσύρ, καὶ τοῦ Ἔλ Ντοχιάνι, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐπωφελοῦνται τῶν πλεονεκτημάτων των.

Τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα ἀγγέλουν ὅτι ὁ διοικητὴς τῆς Ὑεμένης, ὅστις εἶχεν ἐπιχειρήσει ἔξω τῆς Σαναᾶς ἀπεγνωσμένην ἔξοδον, ὑπέστη σοβαρὰν ἧτταν. Τὰ διεσκορπισμένα στρατεύματα του ὑπεχώρησαν ἤδη πρὸς τὴν θάλασσαν· Ὁ Ἰμὰμ Γιάχια, ὅστις εἶχε συνθηκολογήσῃ μὲ τοὺς Τούρκους, εἶνε περικυκλωμένος ὑπὸ τοῦ Ἔλ Ντοχιάνη ἐντὸς ἑτοιμορρόπου φρουρίου, ἐκτὸς ἂν ἐδραπέτευσεν.

Ὁ Σαΐτ Ἰντρὶς ἑτοιμάζεται νὰ καταλάβῃ τὰς νήσους Φαρσὰν ἐκκενωθείσας ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ, τὸ δὲ πρακτορεῖον Ρεουτὲρ πιστεύει ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἀσὺρ θὰ λάβῃ παρὰ τῶν Ἰταλῶν βοηθείας αἱ ὁποῖαι θὰ ἐνισχύσουν τὴν κατάστασίν του.

ΣΑΪΤ ΙΝΤΡΙΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΑΡΑΒΩΝ

Ὁ μεγαλείτερος ἀπατεών.

Ὁ εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ «Ἐξέλσιορ» εἰς Ἄντεν στέλλει εἰς τὴν ἐφημερίδα του περιέργους πληροφορίας περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀραβικῆς ἐπαναστάσεως Σαΐτ Ἰντρίς, Ἰμάμη τοῦ Ἀσύρ. Εἶνε γνωστὸν ἤδη ὅτι ὁ μεγαλήτερος ἐχθρὸς τῶν Τούρκων εἰς τὴν Ὑεμένην δὲν εἶνε ἄνθρωπος τυχαῖος, ἀλλ' ἔχει μόρφωσιν ἀρκετήν, τελειόφοιτος τοῦ ἱεροσπουδαστηρίου τοῦ Ἀζχὰρ τοῦ Καΐρου. Ἤδη εἶνε ὁ μόνος ἀρχηγὸς τῆς ἀραβικῆς ἐπαναστάσεως, μετὰ τὴν ὑποταγὴν τοῦ ἀντιζήλου του εἰς τὴν χαλιφείαν του Ἰμὰμ Γιαχιᾶ ἐξακολουθεῖ δὲ τὰς ἐπιδρομὰς του κατὰ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων, ἀπὸ τοῦ φρουρίου τοῦ Σαβία, ἐπὶ κεφαλῆς 20,000 φανατικῶν.

Ὁμιλεῖ μὲ τὸν Θεόν

Εὐφυέστατος, ὑπερέχων ἀπείρως, καὶ λόγῳ τῆς ἀναπτύξεως ἀκόμη τῶν ὀπαδῶν του, κατώρθωσε νὰ τοὺς πείσῃ ὅτι εἶνε ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ, βεβαιοῖ δ' αὐτοὺς ὅτι ἔχει καθημερινὰς συνδιαλέξεις μὲ τὸν Θεόν.

Ὁ Σαΐτ Ἰντρίς, ἐξ ἄλλου, γνωρίζει νὰ ἐπιβάλῃ τὸν σεβασμόν, κατὰ τὸν ἀγριώτερον ἐννοεῖται τρόπον, ὁ ὁποῖος εἶνε καὶ ὁ λυσιτελέστερος, μεταξὺ τοῦ λαοῦ του. Ἐὰν νομίσῃ ὅτι ἀρχηγός τις φυλῆς εἶνε εὐνοϊκὸς πρὸς τοὺς Τούρκους, ὀργανώνει ἐπίθεσιν ἀπρόοπτον· ὁ ἀρχηγὸς συλλαμβάνεται καὶ κλείεται εἰς τὸ φρούριον, εἰς τὴν θέσιν του δ' ἐκλέγεται ἄλλος, φίλος τοῦ Ἰντρίς. Ἂν ὁ ἀρχηγὸς ἀνήκῃ εἰς αὐτὸν τὸν στρατόν του τότε πληρώνει μὲ τὴν ζωὴν του τὴν ὑποτιθεμένην ἔστω προδοσίαν. Ὁ ἀνταποκριτὴς διηγεῖται ὅτι εἰς Χοντεΐνταν εἶδε πλούσιον ἄραβα ἔχοντα μεγάλην ἐπιρροήν, ὅστις κατῴκει ἄλλοτε εἰς πόλιν ἐκ τῶν τρομοκρατουμένων ὑπὸ τοῦ Ἰντρίς. Ἔζη εὐτυχὴς· δυστυχῶς δι' αὐτόν, διέπραξε τὸ λάθος νὰ βοηθήσῃ τοὺς Τούρκους. Συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἰτρίς, ὑπεβλήθη εἰς φοβερὰ μαρτύρια, τέλος δὲ τοῦ ἀπεκόπησαν αἱ χεῖρες πρὶν ἐλευθερωθῇ.

Πῶς ἀπατᾷ τὸν κόσμον

Τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων ὁ Σαΐτ Ἰντρὶς ἐξασφαλίζει τὸ γόητρόν του ἐπὶ τῶν ὀπαδῶν του εἶνε ἀρκετὰ περίεργα, ὀφείλονται δ' ὅλα εἰς τὴν ἐπιστήμην.

Κλειόμενος μέσα εἰς δωμάτιον σκοτεινόν, μὲ τὸ πρόσωπον λάμπον ἀπὸ τὸ φώσφορον μὲ τὸ ὁποῖον τὸ ἔχει ἀλείψει, δέχεται τοὺς πιστούς. Ὁ Ἰντρὶς κρατεῖ εἰς χεῖρας του σκῆπτρον συνδεδεμένον πρὸς ἠλεκτρικὴν στήλην θίγει δὲ δι' αὐτοῦ τὸν ἐπισκέπτην, ὁ ὁποῖος, αἰσθανόμενος σφοδρὸν κλονισμόν, δὲν ἔχει πλέον ἀμφιβολίαν ὅτι εὑρίσκεται πρὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἀλλὰχ καὶ πίπτει εἰς τὰ γόνατα διὰ νὰ τὸν προσκυνήσῃ.

Ἄλλοτε ἐπαναλαμβάνει πρὸ τῶν ἐκπλήκτων ὀπαδῶν του τὰ γνωστὰ πειράματα ἀποκεφαλισμοῦ τῶν ταχυδακτυλουργῶν. Ἄλλοτε πάλιν ράπτει εἰς τὸ φόρεμά του σύρματα συνδεδεμένα πρὸς ἠλεκτρικὴν στήλην. Ὅταν εἰς τοὺς λόγους του ἀπαγγέλλει τεμάχιον τοῦ Κορανίου, τὰ σύρματα φωτίζονται καὶ οἱ ἔκπληκτοι Ἄραβες νομίζουν ὅτι βλέπουν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ κατερχομένην ἐπὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ του.

Πολλάκις θόρυβος ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς ἐξύπνησε τοὺς στρατιώτας τοῦ Ἰντρίς. Ἔκπληκτοι ἔβλεπον τότε ἐν μέσῳ τοῦ σκότους τὴν εἰκόνα τοῦ Ἰμάμη καὶ ἔπιπτον εἰς τὰ γόνατα προσκυνοῦντες αὐτήν. Δὲν ἐπρόκειτο, ἢ περὶ ἁπλοῦ μαγικοῦ φανοῦ.

Μὲ παρόμοια μέσα ὁ Σαΐτ Ἰντρὶς ἐπεβλήθη εἰς τοὺς ὀπαδούς του, οἱ ὁποῖοι τρέφουν πρὸς αὐτὸν ἀπεριόριστον θαυμασμὸν καὶ δεισιδαίμονα φόβον, διότι δὲν ἔχουν καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι εἶνε νέος προφήτης, ἐντεταλμένος νὰ σώσῃ τὴν Ἀραβίαν καὶ νὰ δώσῃ πάλιν εἰς αὐτὴν τὴν παλαιάν της δόξαν.

ΚΕΝΤΡΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ὁλονὲν ἀναμιγνύεται περισσότερον ἡ ὁμοσπονδία τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῶν κρατῶν τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς, καθὼς καὶ τῶν τῆς Νοτίου, ὅσαι ἔχουν ἀκτὰς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῶν Ἀντιλλῶν, ὀλίγον δὲ κατ' ὀλίγον τὸ δόγμα τοῦ Μονρόε φαίνεται ὅτι μετατρέπεται ἀπὸ προασπιστικοῦ εἰς καταπιεστικὸν διὰ τὰς δημοκρατίας αὐτάς. Ἀφοῦ ἐπενέβησαν καὶ ἀνεκήρυξαν τὸν Παναμᾶ χωριστὴν δημοκρατίαν, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι προσπαθοῦν τώρα νὰ ἐπιβληθοῦν ἀκόμη περισσότερον εἰς τὰς Κεντροαμερικανικὰς Δημοκρατίας· ὁ ὑπουργὸς δὲ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Νὼξ μέλλει νὰ ἐπιχειρήσῃ ταξείδιον εἰς αὐτὰς κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν Κολομβίαν. Ὁ κ. Ὀσπίνα ὅμως, πρέσβυς τῆς Κολομβίας, τοῦ ἐγνωστοποίησεν ὅτι ἡ ἐπίσκεψίς του δὲν εἶν' ἐπιθυμητή, ἐπειδὴ δὲ ὁ πρέσβυς δὲν ἀνεκλήθη διὰ τοῦτο, αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἀπειλοῦν διακοπὴν τῶν σχέσεων.

Ὅ,τι ὅμως φαίνεται ἐπικείμενον, εἶνε ἡ ἐπέμβασις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς τὰς πέντε δημοκρατίας τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς, ὅπως κατορθωθῇ ἡ ἕνωσις των. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ μεγάλη δημοκρατία ἀποβλέπει εἰς τὴν δημιουργίαν ἰσχυροῦ κράτους, ἱκανοῦ νὰ τὴν βοηθήσῃ ἐν ἀνάγκῃ, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον εἶν' ἀναμφίβολον ὅτι θὰ ἔχῃ τὴν κρατοῦσαν ἐπιρροήν. Τὰς δημοκρατίας αὐτὰς κανεὶς λόγος δὲν χωρίζει, οὔτε ἐθνισμοῦ, οὔτε γλώσσης, οὔτε ἰδανικῶν, ἡ μόνη δὲ αἰτία τοῦ χωρισμοῦ εἶνε ἡ ὕπαρξις πέντε προέδρων ἀντὶ ἑνός.

Ἕως τώρα ἔγιναν ἐπανειλημμέναι ἀπόπειραι ἑνώσεως ἀποτυχοῦσαι. Ἂν ἡ τωρινὴ ἀπόπειρα ἐπιτύχῃ, ἀπὸ τὰς πέντε δημοκρατίας Γουατεμμάλας, Σαλβατόρ, Ὀνδούρας, Νικαράγουας καὶ Κωσταρίκας, τοῦ Παναμᾶ μὴ συμπεριλαμβανομένου, καθ' ὃ ὑποκειμένου ἀμέσως εἰς τὴν ἐπιρροὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, θὰ καταρτισθῇ κράτος ἐκτάσεως 427,000 περίπου τετρ. χιλιομέτρων ἓξ καὶ ἡμίσειαν φορὰς μεγαλύτερον τῆς Ἑλλάδος μὲ πληθυσμὸν 5 ἑκατομμυρίων.

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΟΛΙ

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΕΣΤΕΜΜΕΝΩΝ

[Ἐξακολουθοῦμεν δημοσιεύοντες σήμερον τὰ «Ἀπομνημονεύματα» τοῦ Ἰταλοῦ ἀστυνομικοῦ Πάολι, ὅστις λόγῳ τῆς θέσεώς του ἦτο καλλίτερον παντὸς ἄλλου εἰς θέσιν νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῶν ἐστεμμένων. Εἰς τὸ σημερινὸν κάμει λόγον περὶ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου:]

Ἡ ἀφοσίωσις τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸ Στέμμα ἐξεδηλοῦτο εἰς τὸν ἐνθουσιασμὸν μὲ τὸν ὁποῖον οἱ κάτοικοι τῆς Κερκύρας ὑπεδέχθησαν τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν καὶ ἐσχάτως ἀκόμη εἰς τὴν αὐθόρμητον συμμετοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὸ πένθος τοῦ Βασιλέως του διὰ τὸν θάνατον Ἐδουάρδου τοῦ Ζ'. Οἱ Ἕλληνες ἀνεξαρτήτως πολιτικοῦ φρονήματος, ἀναγνωρίζουν τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας παρέσχεν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἰδέαν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας δὲν ἔπαυσε νὰ συνηγορῇ μὲ μεγάλην θέρμην καὶ ἀκαταπόνητον εὐγλωττίαν ἐνώπιον τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀνακτοβουλίων.

Οὐδέποτε συνήντησα πειστικώτερον καὶ δεξιώτερον διπλωμάτην, ἔλεγε πρὸ δύο ἐτῶν ὁ κ. Κλεμανσὼ μετά τινα ἐπίσκεψιν Γεωργίου τοῦ Α'.

Ἡ δεξιότης δὲν ἀνεπτύχθη μόνον εἰς τὴν ἄμυναν τῆς Χώρας του κατὰ τῆς Τουρκικῆς φιλοδοξίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εὐχέρειαν μὲ τὴν ὁποίαν γνωρίζει νὰ διευθύνῃ τὰ πάντα ἐν μέσῳ τῶν κομματικῶν ἐρίδων, αἵτινες δηλητηριάζουν τὸν πολιτικὸν ἐν Ἑλλάδι βίον. Ἔχων ὁδηγὸν τὴν εὐθυκρισίαν του καὶ τελείαν γνῶσιν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐφήρμοσε τὸ «ἀφῆστε νὰ λέγουν καὶ ἀφῆστε νὰ κάμουν», ἐν μέτρῳ ἐννοεῖται πάντοτε, καὶ χωρὶς νὰ εὑρεθῇ ἀντιμέτωπος πρὸς τὸν ἀνεξάρτητον χαρακτῆρα καὶ πρὸς τὴν εὐαίσθητον ὑπερηφάνειαν τῶν ὑπηκόων του.

Ἐννόησεν ὅτι ἐχρειάζετο μᾶλλον ἔκτακτος εὐκαμψία παρὰ ἀρχαὶ ἄκαμπτοι. Καὶ ἐξ ὅλων τῶν ὑπουργῶν, οἵτινες ἀνέλαβον τὴν Ἐξουσίαν ἀπὸ τῆς Βασιλείας του ὁ περιώνυμος πολιτευτὴς Κουμουνδοῦρος ὑπῆρξεν ἐκεῖνος παρὰ τοῦ ὁποίου ἡ Α. Μεγαλειότης παρέλαβε τὰ καλλίτερα ὑποδείγματα κυβερνητικῆς εἰρωνείας.

Πρέπει ἄλλως τε νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι ἐὰν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε ἐνίοτε ἀπελπιστικὸς διὰ τὰ ἐλαττώματά του καὶ τὰς ἀδυναμίας του, προερχομένας ἐκ τῆς ἰδιοσυγκρασίας του καὶ τῆς φυλῆς του, εἶναι ἐξ ἄλλου γενναιόφρων, ἡ δὲ εὐθικτος ὑπερηφάνειά του εἶνε ἀποτέλεσμα φλογεροῦ πατριωτισμοῦ ἐκδηλουμένου ἐνίοτε κατὰ τρόπον χαρακτηριστικώτατον.

Οὕτω καθ' ἣν ἐποχὴν ἐθεωρήθη ἀναγκαία ἡ δημιουργία πολεμικοῦ ναυτικοῦ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀνήγγειλε ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ ἤνοιγεν ἐθνικοὺς ἐράνους, ὅλοι οἱ κατάδικοι εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Κράτους ἐζήτησαν νὰ νηστεύσουν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ τὸ ἐκ τὴν νηστείαν τῶν ἐξοικονομούμενον ποσὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 72 ὡρῶν νὰ ἀποτελέσῃ τὸν ὀβολὸν των ὑπὲρ τοῦ στόλου.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, εἰς τὸν ὁποῖον Ἕλλην πολιτευτὴς ἀφηγεῖτο μετά τινας μῆνας τὸ ὑπέροχον αὐτὸ δεῖγμα τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης, ἠρνήθη νὰ τὸ πιστεύσῃ. Εἶνε ἐν τούτοις ἀληθέστατον.

Ἀναφέρουσι καὶ ἄλλα: Ὅτε ἡ Ἑλλὰς ἐπαναφέρουσα ἀρχαίαν καὶ γραφικὴν παράδοσιν, ἐσκέφθη τὴν ἀναβίωσιν τῶν Ὀλυμ-

ὸν Ἀγώνων, ἐγένετο ἀμέσως γνωστὸν ἑορταὶ θὰ παρέσυρον εἰς Ἀθήνας πολυαρίθμους ξένους. Οἱ λωποδύται συν- καὶ ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀ- ίλλουν «τὴν δρᾶσίν των» καθ' ὅλην τὴν ιειαν τῶν ἀγώνων διὰ νὰ μὴ ἐκθέσουν καλὴν φήμην τῆς Χώρας. Ἐφρόντισαν στα ν' ἀνακοινώσουν εἰς τὸ δημόσιον «ἡμερησίαν διάταξίν των» διὰ τοιχοκολ- ων καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅλων: ἐτήρη- πιστῶς τὴν ὑποχρέωσίν των καὶ τὸν λό- των. Καὶ συνέβη τότε τὸ ἑξῆς ἀπίστευ- Ἡ ἀστυνομία εἶχε διακοπὰς καὶ ἀνά- ιν ἕνεκα τῆς ἀργίας τῶν λωποδυτῶν. ὸ τινων ἐτῶν, τέλος, ἡ κ. Ζαχμαὶρ ιτηρ τοῦ κ. Κλεμανσώ, πρωθυπουργοῦ ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα. Κατερχομέ- ιὲ τὸν σιδηρόδρομον ἐξ Ἀθηνῶν εἰς αιᾶ, ἔνθα ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβιβασθῇ διὰ έστην, ἀπώλεσεν ἕνα σάκκον περιέχοντα ιοσμήματά της. Προφανῶς ἐκλάπησαν. ιν καὶ ἀπέφυγε νὰ καταγγείλῃ τὸ γε- ς, ἐν τούτοις τὸ πρᾶγμα ἐγνώσθη. Με- η ἀνησυχία. Ἡ Κυβέρνησις διατάσσει ιως ἀνακρίσεις, αἵτινες εἰς οὐδὲν κατα- ουσιν ἀποτέλεσμα. Ὁ Τύπος ἐν τῷ με- ἀνέγραψε τὴν κλοπήν. Ἡ δημοσία μη συγκινεῖται, πεπεισμένη ἀκόμη, ὅτι Κλεμανσώ, τοῦ ὁποίου τὰ φιλελληνι- αισθήματα εἶνε πασίγνωστα, ὑπεσχέθη τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν ὑπο- ιξίν του διὰ τὴν ἕνωσιν τῆς Κρήτης τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ θυγάτηρ ἐκείνου, εἰς τὰ φιλικὰ αἰ- ματα τοῦ ὁποίου οἱ Ἕλληνες στηρίζουν ς ἐλπίδας, δὲν πρέπει νὰ ἀποκομίσῃ ἀρεστον ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ιξενίας. Αἱ ἐφημερίδες μὲ φλογερὰ ἄρ- ἐξορκίζουν τὸν ἄγνωστον κλέπτην, εἶναι Ἕλλην, νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ κοσμή- α. Τοιχοκολλήσεις εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν Πειραιᾶ κάμνουν ἔκκλησιν εἰς τὸν ριωτισμόν του. Μετὰ εἴκοσι τέσσαρας ς ἡ ἀστυνομία ἐλάμβανε τὸν σάκκον τὸ περιεχόμενον ἄθικτον. Τὰ κοσμήμα- ἐπεδόθησαν εἰς τὴν κυρίαν Ζαχμαὶρ ὰ τὴν ἄφιξίν της εἰς Τεργέστην.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ ἑλληνικὸς λαός, τὸν ὁ- ὸν διευθύνει ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀπὸ σεως καὶ πλέον αἰῶνος. Λαὸς ἡνωμένος ν ἡ τιμὴ τῆς Χώρας εὑρίσκεται ἐκτε- ιένη, διῃρημένος ὅταν τὸ πολιτικὸν πά- τὸν ἐξωθῇ.

Εἶνε δυσχερὲς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πιλότου ν πρέπει νὰ ταξιδεύῃ διαρκῶς μεταξὺ λων, νὰ ἐπιτηρῇ τὸ ταραχοποιὸν πλή- ια καὶ νὰ ἔχῃ προσηλωμένην πάντοτε προσοχήν του μὴ ἐκραγῇ ἀπρόοπτος λλα ἐξ Ἀνατολῶν.

Εὐνόητον εἶνε ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος θάνεται τὴν ἐπιθυμίαν, ὅταν τὸ ἐπιτρέ- ν αἱ περιστάσεις, νὰ ζητῇ ὑπὸ ἄλλους ανεὺς στιγμιαίαν ἀνάπαυλαν ἀπὸ τὰς ύνας του, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἡ ιάστασις τῆς ὑγείας του τὸν ὑποχρεώνει ης νὰ ὑποβάλλεται ὅταν δύναται νὰ τὸ ἔξῃ εἰς λουτροθεραπείαν.

— Ξεύρετε, μοὶ ἔλεγε μίαν ἡμέραν ὁ ιλεὺς τοῦ Βελγίου Λεοπόλδος, ἡ πραγ- τικὴ ἀνάπαυσις δι' ἡμᾶς εἶνε νὰ λησμο- ιεν ποῖοι εἴμεθα.

Διὰ τὸν Βασιλέα Γεώργιον δὲν δύναταί τις εἴπῃ ὅτι αἱ διασκεδάσεις καὶ ἡ ἀνάπαυ- τὰς ὁποίας εὑρίσκει εἰς τὴν Γαλλίαν εἶ- ὁ μόνος σκοπὸς τῶν ἐτησίων ἀνὰ τὴν Εὐ- την ταξειδίων του. Φέρει πάντοτε καὶ ν διπλωματικὴν βαλίτσαν εἰς τὰς ἀπο- ιὰς του ὡς περιηγητοῦ. Εἶναι ἐξ ἐκείνων, ινες φρονοῦσιν ὅτι ὁ μονάρχης δύναται ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς Χώρας του ἔστω καὶ ιιδεύων πρὸς τέρψιν του.

— Εἶμαι ὁ πρεσβευτὴς τοῦ ἑαυτοῦ μου, ἔλεγε συχνά.

Ὁ σεπτὸς ταξειδιώτης ἤρχετο εἰς τὴν αλλίαν περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου πρὶν μεταβῇ Κοπεγχάγην, ἔνθα δὲν παρέλειπε ποτὲ ὑπάγῃ διὰ νὰ χαιρετίσῃ τὸν πατέρα του βασιλέα Χριστιανὸν καὶ τὰς ἀδελφάς , τὴν βασίλισσαν Ἀλεξάνδραν καὶ τὴν χή- ν αὐτοκράτειραν Μαρίαν Φεδερόβναν. Φι- στόργως προσήρχετο εἰς τὴν ἐτησίαν ἐ- νην συνάθροισιν περὶ τὸν σεβάσμιον ππον, ὑπὸ τὰ μεγάλα δένδρα τοῦ Φρέν- σβοργ, τῆς ἐνδοξοτέρας καὶ πολυαριθμο- ιας οἰκογενείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιρ- καὶ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ γηραιοῦ μονάρχου σώζετο πάντοτε εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥ- τὰ τέκνα του καὶ ἐὰν ἦσαν αὐτοκράτο- ; ἢ βασιλεῖς δὲν ἐτόλμων νὰ ἐξέλθουν τὴν πόλιν χωρὶς νὰ ζητήσουν προηγου- νως τὴν ἄδειαν.

— Ἐκεῖ νομίζω ὅτι εἶμαι ἀκόμη παιδά- ἔλεγε γελῶν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος. Ἐδῶ ἦτο νεανίας.

Ἐμοίραζε τὸ χρόνον τῆς διαμονῆς του ταξὺ Αἲξ-Λὲ-Μπαὶν καὶ Παρισίων. Καὶ τὴν πρωτεύουσαν, ὅπως καὶ εἰς τὴν υτρόπολιν, ἀπέφευγε τὰς ἐπισήμους ὑπο- χὰς καὶ τὰς πομπώδεις ἑορτάς. Ἦτο κα- στενοχωρημένος, ὁσάκις ἤθελον ἐπιδει- ικῶς νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν ὡς Μονάρχην. Ἐὰν ἐδέχετο τὴν πρόσκλησιν εἰς τὸ ἐπί- μον δεῖπνον, τὸ ὁποῖον πάντοτε παρέθετε ὸς τιμήν του ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρα- ς, ἠρνήθη ὅμως πάντοτε νὰ γείνῃ δε- ὸς εἰς τὴν πρωτεύουσαν μὲ βασιλικὰς ιάς. Ἐὰν κατὰ τὴν διαμονήν του εἰς ξ-Λὲ-Μπαὶν ὑπεβάλλετο εἰς τὴν ὑπο- ίωσιν νὰ παραστῇ εἰς ἑορτάς, τὰς ὁποίας θελκτικὴ λουτρόπολις, εἰς τὴν ὁποίαν εἶνε ιμοφιλέστατος, ἔδιδεν ἐπίτηδες δι' αὐτόν, ἔκαμνε μόνον καὶ μόνον διότι δὲν ἤθελε προξενήσῃ εἰς κανένα λύπην, ἔστω καὶ ν ἐλαφροτέραν. Καὶ ὅταν τὸν προσεκά- ουν νὰ παραστῇ εἰς τὸ θέαμα πυροτεχνή- τος, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ καῇ, ἐψιθύ- ιε στενάζων:

— Καὶ ἄλλη ἑσπερὶς εὐεργετική μου!

(Ἕπεται συνέχεια).

ΚΛΙΝΙΚΗ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΑΙ ΩΤΟ-ΡΙΝΟ-ΛΑΡΥΓΓΙΚΗ
Κ. ΒΑΛΑΣΙΔΟΥ
[illegible]λους τῆς Γαλλικῆς ὀφθαλμολογικῆς ἑταιρείας

Ἐγχειρίζονται καὶ θεραπεύονται ριζικῶς ἅπαντα τὰ **ὀφθαλμικὰ** νοσήματα ὡς καταρ- ράκται, τραχώματα, στραβισμοί, χρόνιαι δα- κρυοκυστίτιδες κτλ.

Ἐκτελεῖται ἀκριβεστάτη καταμέτρησις τῆς μυωπίας, ὑπερμετρωπίας, ἀστιγματισμοῦ καὶ πρεσβυωπίας.

Ἐπίσης ἐγχειρίζονται καὶ πάντα τὰ νο- σήματα τῆς **ῥινός, ὤτων** καὶ **λαιμοῦ** ὡς αἱ ὑπερτροφίαι τῶν ἀμυγδαλῶν καὶ αἱ ἀδενοειδεῖς ἐκβλαστήσεις τοῦ φάρυγγος (végétations adénoïdes) λίαν συχνῶν εἰς

ΕΠΙΧΩΡΙΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑ

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ ἄρσις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου

Ὁ Ἐμρουλλὰχ ἐφέντης, ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ δημοσιογράφου ἐὰν ἡ ἄρσις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου θὰ πραγματοποιηθῇ ταχέως, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐργάζεται ὅπως ἡ ἄρσις αὕτη γίνῃ πρὸ τῆς συγκλήσεως τοῦ Κοινοβουλίου, ἀλλ' ὅτι οὐδὲν εἶναι βέβαιον περὶ τούτου.

Ἡ ὑπουργικὴ ἐπιτροπὴ ἧς μέλος εἶναι ὁ Ἐμρουλλὰχ ἐφέντης, ἀσχολεῖται νῦν εἰς τὴν τροποποίησιν τῶν νόμων περὶ τύπου, περὶ σωματείων καὶ περὶ δημοσίων συναθροίσεων, αἱ τροποποιήσεις δὲ αὗται θὰ γίνωσι ὑπὸ λίαν φιλελεύθερον πνεῦμα.

Ἡ ἀπέλασις τῶν Ἑλ. δημοσιογράφων

Τὴν Δευτέραν, ἡμέραν ἀκροάσεως τῶν πρεσβευτῶν, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλεξανδρόπουλος ἐν συνοδείᾳ τοῦ πρώτου διερμηνέως τῆς πρεσβείας κ. Ἀλ. Ναοὺμ μετέβη εἰς τὴν Υψ. Πύλην καὶ ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν Ἀσὴμ βέη. Ὁ κ. Ἀλεξανδρόπουλος κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεώς του ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ τὴν ἀπάντησιν τῆς Ὑψ. Πύλης εἰς τὰς παραστάσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρη πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμμένον τῆς Τουρκίας Γκαλὴπ βέην διὰ τὴν ἀπέλασιν τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων.

Ἡ συνδιάλεξις καθ' ὅσον ἐγνώσθη ἐνεῖχε φιλικὸν χαρακτῆρα. Ὁ Ἀσὴμ βέης ἐπανέλαβεν ὅτι τὸ διάταγμα τῆς ἀπελάσεως τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων εἶνε ἀνέκκλητον καὶ ὅτι ἡ Υψ. Πύλη δικαιοῦται νὰ ἀπελύσῃ πρόσωπα τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ὡς ἐπικίνδυνα διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς χώρας, χωρὶς ἕνεκα τούτου νὰ παύσῃ τρέφουσα τὰ φιλικώτερα αἰσθημάτων πρὸς τὸν ὅμορον ἐπικράτειαν. Ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο δὲν θὰ ἐπηρεάσῃ τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν.

Μετά τινας ἀντιπαρατηρήσεις ὁ κ. Ἀλεξανδρόπουλος ἀπεχώρησε δηλώσας ὅτι θὰ διαβιβάσῃ εἰς τὴν κυβέρνησίν του τὴν ἀπάντησιν ταύτην τῆς Πύλης.

Ἡ δῆθεν ἀπέλασις τριῶν Ἑλλήνων τυπογράφων

Ἐσφαλμένως ἀνεγράφη, ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ ἀπέλασις τριῶν Ἑλλήνων τυπογράφων καὶ ὀνομαστὶ τῶν κ. κ. Παλλαμάρη, Σούμα καὶ Κορομηλᾶ, πρὸς τοὺς ὁποίους μάλιστα ἐδόθη ὀκταήμερος προθεσμία ὅπως ἀναχωρήσωσι. Τὸ μόνον ἀληθὲς εἶνε ὅτι οἱ ἐν λόγῳ τυπογράφοι ὡς μὴ συμμορφωθέντες μὲ τὸν περὶ τύπου νόμον ὑπεβλήθησαν εἰς πρόστιμον 50 λιρῶν, ἡ δὲ ὑπόθεσις αὕτη εὑρίσκεται ἀκόμη ἐκκρεμής.

Ὁ περὶ τύπου νόμος

Ἀπεφασίσθη, ὅπως ἐφεξῆς καταδιώκωνται οὐ μόνον αἱ ἰδιοκτῆται καὶ οἱ ὑπεύθυνοι, ἀλλὰ καὶ οἱ συντάκται, μεταφρασταὶ καὶ ἀνταποκριταὶ τῶν ἐφημερίδων ἐκείνων, αἵτινες ἤθελον δημοσιεύσῃ ἄρθρα ἢ ἀνταποκρίσεις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Ἔθνους. Ἐὰν μεταξὺ τῶν συντακτῶν ἢ μεταφραστῶν τῶν ἐφημερίδων τούτων εὑρίσκωνται καὶ ξένοι ὑπήκοοι οὗτοι θὰ ἀπελαύνωνται τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἐδάφους.

* *

Ἡ «Τεσμινὰτ» σχολιάζουσα τὴν ἀνωτέρω εἴδησιν περὶ τῶν ληφθησομένων μέτρων κατὰ τῶν συντακτῶν, μεταφραστῶν καὶ ἀνταποκριτῶν τῶν ἐφημερίδων, ἐπιλέγει, ὅτι ἐὰν τοῦτο ἀληθεύῃ ἀδύνατον εἶνε τότε νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἐλευθεροτυπία μετὰ τοιαύτας πιέσεις. Ἀφ' ἑνὸς γράφει ζητεῖται ἡ ἄρσις τοῦ Στρατ. νόμου, ἀφ' ἑτέρου δὲ φιμοῦται τὸ στόμα τοῦ τύπου διὰ τοιούτων καταθλιπτικῶν μέσων. Ὁ περὶ τύπου νόμος ἀντίκειται εἰς τὴν τοιαύτην καταπίεσιν, ἀνάγκη δὲ νὰ μὴ καταπατῆται τόσον ὁ νόμος.

Ὁ Σουλτάνος καὶ οἱ Σενουσῖται

Ἡ «Τανὶν» γράφει:

Καθὰ μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως μανθάνομεν ἀπέναντι τῶν θυσιῶν, τὰς ὁποίας ὑπὲρ τοῦ Μωαμεθανικοῦ κόσμου προσφέρει ὁ Σεΐχης τῶν Σενουσιτῶν θὰ τῷ ἀπονεμηθῇ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Χαλίφου παράσημον ἀδαμαντοκόλλητον καὶ ξίφος ἀδαμαντοκόλλητον.

Μωαμεθανίδες πρὸς τὸν Ριζᾶ Τεβφὴκ

Δι' ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς ἐν τῇ «Τεσμινὰτ» τρεῖς Μωαμεθανίδες ἐξ Ἀνατὸλ Χισὰρ τοῦ Βοσπόρου ἐκφράζουσι συμπαθείας πρὸς τὸν Ριζᾶ Τεβφὴκ βέην διὰ τὴν φυλάκισίν του, ἐξαίρουσαι τὴν εὐεργετικὴν δρᾶσίν του καὶ ὑπογράφονται «εὐλαβεῖς ἀδελφαί του κατασπαζόμεναι τὴν χεῖρά του».

Ἀμνήστευσις καταδίκων

Ἡ «Χεδὲφ» πληροφορεῖται ὅτι ἡ ὑπουργικὴ ἐπιτροπή, ἡ ἀσχολουμένη εἰς μελέτην τοῦ καταλόγου τῶν ἀμνηστευθησομένων πολιτικῶν καταδίκων, ἀπεφάσισε ἀπὸ τοῦδε τὴν ἀμνήστευσιν τοῦ Μουρὰτ βέη ἄλλοτε διευθυντοῦ τῆς «Μιζὰν» καὶ τοῦ Ριζᾶ πασᾶ, ἄλλοτε ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἐξεδόθη μάλιστα καὶ τὸ αὐτοκρατορικὸν διάταγμα.

Ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην, τὴν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἀμνηστευθησομένων.

Ἐξισλάμισις.

Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Κρουσόβου πρὸς τὴν «Πράβο» ὅτι πρὸ τινων ἡμερῶν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Νορόδου τῆς περιφερείας Περλεπὲ καταγομένου Σουλεϊμὰν μετὰ τῆς ἀνήλικου χριστιανῆς κορασίδος τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπαγάγει οὗτος ὅταν ὑπηρέτει ὡς χωροφύλαξ ἐν τῇ περιφερείᾳ Θεσσαλονίκης.

Ὑποτίθεται, ὅτι ἡ χριστιανὴ αὕτη, εἶνε ἡ ἐκ τοῦ χωρίου Σουμπόσια ἀπαχθεῖσα.

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κατάργησις ἐκλογικῆς περιφερείας.

Ἡ νῆσος Θάσος προσεκολλήθη ἐκλογικῶς εἰς τὸ σαντζάκιον Δράμας καὶ ἡ Λῆμνος εἰς τὸ τῶν Δαρδανελλίων, ὅπως μὴ ἀποτελοῦσι τοῦ λοιποῦ ἰδίαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν καὶ μὴ ἀναδεικνύωσι ἰδιαίτερον βουλευτήν. Γνωστὸν ὅτι ἐν Λήμνῳ εἶχεν ἐκλεγῇ ὁμογενὴς βουλευτής.

Φῆμαι περὶ γεγονότων ἐν Μοναστηρίῳ

[illegible] γεγονότα. Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν ὅμως δηλοῦται ὅτι οὐδεμία σχετικὴ εἴδησις ἐλήφθη.

Ὑποψήφιος ντοντουρματζῆς.

Ἡ «Χεντὲφ» ὑπὸ τὸν τίτλον «Προπαγάνδα ἐν Καλλιπόλει», ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐκλογάς, ἀναφέρει ὅτι ὁ ταγματάρχης τῶν ἐφέδρων Ρουστῆ ἐφ. ἠπείλησε τοὺς αὐτόθι κατοίκους καὶ ἔλαβεν ὁλοσχερῶς τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ντοντουρματζῆ Χαφὴζ ἐφέντη.

Ο ΙΤΑΛΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἡ δρᾶσις τοῦ στόλου

Ὁ «Ν. Ε. Τύπος» γράφει:

Καθὰ πληροφορούμεθα εἰς διάφορα παραλιακὰ σημεῖα ἐν Τουρκίᾳ ἐλήφθησαν μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐνδεχομένης ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ.

Ἓν τῶν σημείων, ἅτινα θεωρεῖ ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἰδιαζόντως ἀπειλούμενα εἶναι ἡ Θεσσαλονίκη. Ἓν τουρκικὸν πολεμικόν, ὅπερ εὑρίσκετο ἐν Θεσσαλονίκῃ διὰ τὴν καταδίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου ἐξησφαλίσθη κατ' ἐνδεχομένης ἐπιθέσεως.

Ἡ προστασία τοῦ στομίου τῶν Δαρδανελλίων ἐνισχύθη καὶ θεωρεῖται ὡς τελείως ἐπαρκής.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς σχολιάζουσα τὴν εἴδησιν περὶ ἐμφανίσεως ἰταλικῶν πολεμικῶν πλησίον τῆς Θ[illegible]νίκης γράφει:

Φαίνεται ὅτι ὁ ἰταλικὸς στόλος ἤρχισε νὰ ἐπαναλαμβάνει τὰς κινήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμνε πρὸ τινων μηνῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ, πιθανῶς ἵνα διὰ τῆς τοιαύτης ἐπιδείξεως τῆς δυνάμεως πείσῃ τὴν Τουρκίαν περὶ τῆς ἀνάγκης ταχείας συνομολογήσεως τῆς εἰρήνης.

Ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι ἰδιαιτέρως εὐθικτον σημεῖον καὶ πιθανῶς διὰ τοῦτο ἡ Ἰταλία ἀποστέλλει τὰ πλοῖα της εἰς τὰ ὕδατα ἐκεῖνα.

Ἡ Ἰταλία προσπαθεῖ νὰ ἐξασκήσῃ πίεσιν ἐπὶ τῆς Τουρκίας ἀπειλοῦσα ἐνέργειαν καὶ ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης. Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἐπιτείνουσι τὴν ἀνησυχίαν, αὐτήν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε μέτρα ἀμυντικὰ ἐνισχύουσα καὶ τὴν ἄμυναν τῶν Δαρδανελλίων.

Ἐπίθεσις ἐναντίον τῶν Στενῶν θὰ εἶναι ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν σοβαρὸν ἐγχείρημα. Ὡς ἐκ τούτου ναυτικὴ ἐνέργεια, ὡς ζητεῖ ἐπειγόντως ἡ δημοσία γνώμη, ἂν γείνῃ θὰ στραφῇ πιθανῶς ἐναντίον τῶν νήσων.

Ὁ ἱερὸς πόλεμος κατὰ τῶν Ἰταλῶν

Ὁ τέως βουλευτὴς Ὑεμένης Σεῒτ Ἀχμὲτ-Ἐλ-Κεσπῆ, ἐπισκεφθεὶς τὸν προσωρινὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν Ταλαὰτ βέην, ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ, ὅτι καθ' ἃς ἔλαβεν ἐπιστολὰς ἐξ Ἄδεν, ὁ ἀνώτατος ἄρχων τῆς Σομάλης Σεῒτ Μοχάμετ Ἰμπν-Ἀπδουλλὰχ Ἀλδεδὰτ ἐκήρυξε τὸν ἱερὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ἰταλῶν, ἀπελθὼν ἤδη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν ἐκ τῆς ἕδρας τῆς ἡγεμονίας του Βερβέρα ὅπως εἰσβάλῃ εἰς τὴν ἰταλικὴν Σομαλιλάνδην, συνορεύουσα πρὸς τὸ κράτος του.

Ὁ Σεῒτ Μωχάμετ εἶναι ἰσχυρότατος ἡγεμών, διαθέτων ἄνω τῶν 150,000 λιρῶν καὶ θεωρούμενος πολὺ ἀνώτερος τοῦ Σεΐχου τῶν Σενουσῆ.

Ὁ Σεῒχ Μοχαμὲτ λαμβάνει ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν παρὰ τῆς βρεττανικῆς Κυβερνήσεως 80,000 ρουπιῶν.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, ἡ Ἰταλία πληροφορηθεῖσα τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σομάλης, ἀποστέλλει ἐσπευσμένως στρατεύματα πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ Σεῒτ Μοχάμετ.

Λυσσώδης μάχη ἐν Δέρνᾳ.

Τὸ Ἀθηναϊκὸν Τηλεγραφικὸν Πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐκ Τριπόλεως τὰ ἑξῆς:

«Ἐν Δέρνᾳ ὁ Ἐμβὲρ βέης προσέβαλε μεθ' ὅλων τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, τοὺς Ἰταλούς. Ἡ μάχη ὑπῆρξε λυσσώδης»

Η ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Ἡ ἐπέμβασις τῶν Δυνάμεων

Τὴν Δευτέραν οἱ πρεσβευταὶ Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ρωσσίας, Γερμανίας καὶ Αὐστρίας, μεταβάντες εἰς τὴν Υ. Πύλην ἔσχον συνεντεύξεις μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀσὶμ βέη.

Οἱ πρεσβευταὶ Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσίας, ἤτοι τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, ἐξέθεσαν εἰς τὸν ὑπουργὸν τὰς μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεών των διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἐξεύρεσιν βάσεως πρὸς συνομολόγησιν εἰρήνης, ὡς λέγεται δὲ ἠρώτησαν τὸν ὑπουργὸν περὶ τῶν ὅρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἡ Υ. Πύλη θὰ ἐδέχετο τὴν εἰρήνην.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρουγγαρίας ἔσχε συνέντευξιν καὶ μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν Ταλαὰτ βέη.

Κατὰ τὴν «Ἰκδάμ» ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Τσαρίκωφ ἔδωκε λεπτομερεῖς πληροφορίας εἰς τὸν ὑπουργὸν περὶ τῶν ἐν Ρώμῃ διαβημάτων τῶν Δυνάμεων καὶ περὶ τῶν ὅρων τῆς Ἰταλίας διὰ τὴν συνομολόγησιν εἰρήνης.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα ὁ Ἀσὴμ βέης ἐξήλωσεν ὅτι ὁ θεμελιώδης ὅρος διὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης εἶνε ἡ διατήρησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Σουλτάνου ἐν Τριπολίτιδι.

Τὸ διάβημα τοῦ Τσαρίκωφ.

Τὴν δευτέραν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Τσαρίκωφ μεταβὰς εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν προέβη εἰς τὸ διάβημα τῆς εἰρήνης ὅπερ θὰ ἐγίνετο συμφώνως πρὸς τὰς γενομένας συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν Δυνάμεων.

Πράγματι ὁ Ρῶσσος πρεσβευτὴς παρέμεινεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν παρὰ τῷ Ἀσὶμ βέῃ ἐδήλωσε δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς φιλικῆς ἐπεμβάσεως μεταξὺ τῶν δύο ἐμπολέμων κρατῶν, ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ παρὰ τῆς Ὑψ. Πύλης τοὺς ἀκριβεῖς ὅρους ἐπὶ τῶν ὁποίων αὕτη εἶνε διατεθειμένη νὰ εἰσέλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης.

Καθ' ὅσον ἠδυνήθημεν νὰ μάθωμεν ὁ [illegible] δὲν δύναται νὰ θεωρήσῃ ὡς δυνατὴν τὴν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι σύναψιν τῆς εἰρήνης παρ' ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν τῆς Τουρκίας.

Παρὰ ταῦτα ὅμως ὁ Ἀσὴμ βέης ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Τουρκία δέχεται νὰ προβῇ εἰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν εἰρήνην τότε μόνον ὁπόταν ὡς βάσις ρητὴ καὶ κατηγορηματικὴ αὐτῶν τεθῇ ἡ κυριαρχία τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῶν δύο ἀφρικανικῶν ἐπαρχιῶν.

Ὁ Ρῶσσος πρεσβευτὴς οὐδεμίαν ἐπέφερε παρατήρησιν διότι τὸ διάβημά του ἦτο ἁπλῶς διάβημα λήψεως ἐπισήμου πληροφορίας.

Εἰς τοὺς ἐπισήμους κύκλους θεωρεῖται βεβαία ἡ ἀποτυχία τοῦ νέου ρωσικοῦ διαβήματος διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ γενομένου παρὰ τῇ Ὑψ Πύλῃ.

Ὁ κ. Τσαρίκωφ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας αὐτοῦ προβῇ εἰς τὸ διάβημα τοῦτο εἶχε λάβει ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς Κυριακῆς, αὐθημερὸν δὲ ἀντήλλαξεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σκέψεις μετὰ τοῦ κ. Μπομπάρ, πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας.

Τὸ διάβημα τῶν Δυνάμεων ἀποτυγχάνει

Ἐξ ἀσφαλοῦς διπλωματικῆς πηγῆς τῆς Βιέννης ἐγνώσθη ὅτι καίτοι κατ' ἀρχὴν ὅλαι αἱ Δυνάμεις συνεφώνησαν ὅπως προβῶσιν εἰς κοινὸν διάβημα παρὰ τοῖς δύο ἐμπολέμοις, ἐν τούτοις κατόπιν τῶν γενομένων ἐν Ρώμῃ βολιδοσκοπήσεων καὶ τῆς ἀνενδότου στάσεως τῆς Ὑψηλῆς Πύλης φόβος ὑπάρχει μὴ ἡ συμφωνία αὕτη περὶ κοινοῦ καὶ ταὐτοχρόνου διαβήματος ναυαγήσῃ.

— Ἐγνώσθη ἐπίσης ἀσφαλῶς, ὅτι ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει κατόπιν τῶν ὑπ' αὐτῆς ὑποβληθέντων ὅρων ἀποτύχῃ τὸ περὶ εἰρήνης διάβημα τῶν Δυνάμεων, ἀξιοῖ νὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρα νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πόλεμον ἐπεκτείνουσα τὰς ἐχθροπραξίας.

Διευκρινίζουσα ἡ ἰταλικὴ Κυβέρνησις τὴν ἐνδεχομένην ἐπέκτασιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἐδήλωσεν ὅτι θ' ἀναγκασθῇ νὰ δράσῃ ἐνόπλως εἰς τὰ ὕδατα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ὡς φρονεῖ δὲν εἶνε δυνατὸν ἄλλως νὰ τερματισθῇ ὁ πόλεμος καὶ ν' ἀποσοβηθοῦν οἱ ἀπειλοῦντες τὴν εἰρήνην ἐν τοῖς Βαλκανίοις κίνδυνοι.

Τηλεγραφήματα ἐκ Ρώμης ἀγγέλλουσιν, ὅτι ἡ ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἔχει ἀπόφασιν ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ διαβήματος τῶν Δυνάμεων παρὰ τῇ Πύλῃ νὰ προβῇ εἰς ναυτικὴν ἐνέργειαν ἐν τῷ Αἰγαίῳ καὶ ἐν τῷ Ἀδριατικῷ πελάγει. Πιθανωτέρα φαίνεται ἡ κατάληψις νήσων τινῶν τοῦ Αἰγαίου.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν συνῆλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεϊχουλισλάμη τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον εἰς τακτικὴν αὐτοῦ συνεδρίαν, ἥτις διήρκεσε ἀπὸ τῆς 1—7 μ. μ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀσὴμ βέης ὑπέβαλε τὰ τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα ἔλαβε παρὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ Ὀθωμ. πρεσβευτῶν, οἵτινες ἀγγέλλουσιν, ὅτι αἱ Δυνάμεις προτίθενται νὰ προβῶσιν εἰς κοινὸν διάβημα ἐν Κ)πόλει καὶ ἐν Ρώμῃ πρὸς ἐπίτευξιν συνεννοήσεως μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἰταλίας καὶ κατάπαυσιν τοῦ πολέμου. Ὁ Ἀσὴμ βέης ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς συναδέλφους του καὶ τὰ ἀνταλλαγέντα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας ὡς καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἄλλων πρεσβευτῶν. Ἡ Ἰταλία κατὰ τοὺς πρεσβευτάς, συγκατατίθεται νὰ δώσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν 4 ἑκατομμύρια λίρας, ἐὰν αὕτη ἀποσύρῃ ἐκ τῆς Τριπολίτιδος καὶ τῆς Κυρηναϊκῆς τὸν στρατόν της. Τὰ αὐτὰ σχεδὸν τηλεγραφοῦσι καὶ οἱ ἐν Εὐρώπῃ ὀθωμ. πρεσβευταί, οἵτινες προσθέτουν, ὅτι ἡ Ἰταλία φρονεῖ, ὅτι εὐκόλως θὰ συμβιβασθῇ μὲ τοὺς Ἄραβας.

Αἱ πρεσβευτικαὶ προτάσεις καὶ τὰ τηλεγραφήματα τῶν ὀθωμανῶν ἀντιπροσώπων συνεζητήθησαν ἐπὶ πολὺ ἀλλὰ δὲν ἐγνώσθη ὁποία ἀκριβῶς ἀπόφασις ἐλήφθη καὶ ὁποίαν ἀπάντησιν θὰ δώσῃ ὁ Ἀσὴμ βέης εἰς τοὺς πρεσβευτάς. Λέγεται μάλιστα, ὅτι δὲν ἐλήφθη ἀπόφασίς τις, ὅπερ θὰ γίνῃ μετὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς, ὁπόταν τὸ ζήτημα θὰ ὑποβληθῇ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἔθνους.

Κατόπιν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπησχολήθη μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἐν Μακεδονίᾳ, Ἀλβανίᾳ καὶ Ἀνατολῇ μεταρρυθμίσεων καὶ μὲ τὰς προτάσεις τοῦ Χατζῆ Ἀδὴλ βέη.

Ἀκολούθως συνεζητήθη τὸ Κρητικὸν ζήτημα καὶ ἐθεωρήθησαν ἐπαρκῆ τὰ λαμβανόμενα ὑπὸ τῶν Δυνάμεων μέτρα πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως ἐν τῇ νήσῳ.

Μετὰ ταῦτα ἀφοῦ ἐλέχθησάν τινα περὶ τῆς ἐν γένει πολιτικῆς καταστάσεως, τὸ Συμβούλιον ἠσχολήθη μὲ τὰ διάφορα σχέδια τοῦ Δζαβὴτ βέη περὶ κατασκευῆς ὁδῶν ἀνὰ τὸ Κράτος καὶ περὶ τῆς διαφορᾶς, ἥτις ἀνεφύη μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου τῶν Δημ. Ἔργων καὶ τῆς γαλλικῆς ἑταιρείας, ἥτις ἀνέλαβε τὴν κατασκευήν. Ἐνεκρίθη ὅπως ζητηθῇ ἡ γνώμη τῶν νομικῶν συμβούλων τῆς Ὑψ. Πύλης.

ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΒΗΡΥΤΤΟΥ

ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἀνεκοινώθησαν δύο τηλεγραφήματα τοῦ νομάρχου Βηρυττοῦ. Τὸ πρῶτον ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14 τρέχοντος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Σήμερον μετέβημεν μετὰ τῶν γεν. Προξένων τῶν Μ. Δυνάμεων εἰς τὰ μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα ἔπεσαν χωρὶς νὰ ἐκραγῶσιν ὀβίδες ριφθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς ἀγριότητος κατ' αὐτῆς ταύτης τῆς πόλεως καὶ ἐζητήσαμεν αὐτάς. Ἐκ τούτων μία ριφθεῖσα ἀπὸ ἀποστάσεως 3 χιλιάδων μέτρων ἀπὸ τοῦ λιμένος ἔπεσεν εἰς ἀπόστασιν 10 μέτρων ἀπὸ τοῦ δημαρχιακοῦ νοσοκομείου μεταξὺ διαφόρων οἰκημάτων εἰς μέρος ὑψηλόν, εἰς 100 μέτρα ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἡ ὀβὶς ἐνεσφηνώθη ἐντὸς τῆς ἄμμου δὲν ἐξήχθη δὲ εἰσέτι. Δύο ἕτεραι ὀβίδες πεσοῦσαι εἰς ἀπόστασιν 50-100 μέτρων ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀνοίξασαι ὀλιγώτερον βαθείας ὀπὰς ἐξήχθησαν καὶ ἐξητάσθησαν. Μία τετάρτη ὀβὶς πεσοῦσα ὀλίγον περαιτέρω παρά τινα οἰκίαν ἀφοῦ ἐξερράγη ἐκύλισε καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἐκ τῶν ὀβίδων, αἵτινες εὑρέθησαν μία ἔχει διαμέτρημα 25 μία δὲ ἄλλη ἔχει μῆκος 75 καὶ διαμέτρημα 20 ἑκατοστομέτρων. Μεταξὺ τῶν ἐπισκεφθέντων τὰ μέρη ταῦτα ὁμοφώνως ἀνεγνωρίσθη, ὅτι ἡ πτῶσις τῶν ὀβίδων τούτων δὲν ἐγένετο ἐκ σφάλματός τινος [illegible] διότι οὔτε ἡ ἀπόστασις τοιοῦτόν τι· οὐδεμία λοιπὸν ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὅτι αἱ ὀβίδες αὗται ἐρρίφθησαν ἀπὸ σκοποῦ εἰς τὴν πόλιν, τὴν ἀλήθειαν δὲ ταύτην ὡμολόγησαν καὶ οἱ πρόξενοι, προσθέσαντες, ὅτι θὰ διαβιβάσωσι ταῦτα εἰς τὰς πρεσβείας των.

Τὸ δεύτερον τηλεγράφημα τοῦ νομάρχου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 τρέχ. ἐκθέτει τὰς ταραχὰς αἵτινες ἐπηκολούθησαν τὸν βομβαρδισμὸν ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς:

Μόλις ἐπλησίασαν τὰ ἐχθρικὰ θωρηκτὰ εἰς τὸν λιμένα καὶ ἤρχισαν τὸν βομβαρδισμὸν αἰφνιδίως κατὰ τοῦ πλήθους ὅπερ ἦτο συνηγμένον εἰς τὸν λιμένα καὶ τὴν προκυμαίαν, διεδόθη ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς πόλεως ἡ φήμη ὅτι ὁ ἐν τῷ λιμεναρχείῳ εὑρισκόμενος νομάρχης ἐφονεύθη, πολλοὶ ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ ἐφοβήθησαν καὶ ἠρεθίσθησαν, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἤρξαντο φεύγοντες μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν εἰς τὸν Λίβανον καὶ τὴν Δαμασκόν.

Ἄλλοι πάλιν εἰσελάσαντες εἰς τὴν ὁπλαποθήκην τῶν ἐφέδρων ἥρπασαν ὑπὲρ τὰς 2000 χιλιάδας Μάουζερ καὶ μέγαν ἀριθμὸν πυρομαχικῶν καὶ ἐξελθόντες ἤρχισαν νὰ πιέζωσι τοὺς δεσμοφύλακας καὶ νὰ ἀπαιτῶσι δι' ἀπειλῶν τὴν ἀπόλυσιν τῶν φυλακισμένων. Οἱ φυλακισμένοι ἔθραυσαν ἐσωτερικῶς τὰ σιδηρᾶ θυρόφυλλα καὶ τὰς κιγκλίδας τῶν παραθύρων, διὰ τοῦτο δὲ παρ' ὀλίγον θὰ ἐδίδετο ἡ διαταγὴ νὰ χρησιμοποιηθῶσι τὰ ὅπλα κατά τε τῶν φυλακισμένων καὶ τῶν περικυκλωσάντων τὴν φυλακὴν ἐνόπλων ἀνδρῶν, οἵτινες ἐπέμενον ζητοῦντες τὴν ἀπόλυσιν τῶν φυλακισμένων, εὐτυχῶς ὅμως ἅμα ἠπειλήθησαν οὗτοι ἐγκατέλειψαν τὰ σχέδιά των. Μερικοὶ ἄλλοι κακοῦργοι ἐφόνευσαν ἀναιτίως μερικοὺς ἀθῴους πολίτας, ἄλλοι δὲ θραύσαντες τὰς κλεῖδας μεγάλου τινὸς καταστήματος διήρπασαν τὰ ἐν αὐτῷ ὅπλα καὶ ἔπιπλα, ἄλλοι δὲ πάλιν σπεύσαντες εἰς τὸ ἐκτὸς τῆς πόλεως πυριτιδοφυλακεῖον ἐζήτησαν νὰ τοῖς παραδοθῶσιν ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ εὑρισκόμενα πυρομαχικά.

Μερικοὶ ἄλλοι γνωστοὶ φαυλόβιοι ἐπλήρωσαν δοχεῖα πετρελαίου διὰ φυσιγγίων περιερχόμενοι δὲ τὰς ὁδοὺς διένεμον αὐτὰ εἰς τοὺς ὡπλισμένους ἄνδρας, κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο ἄτομά τινα ἀπεπειράθησαν νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν ὑποπροξένων Ρωσσίας καὶ Ἀγγλίας θεωρήσαντες αὐτοὺς Ἰταλούς. Μεταξὺ τῶν Μουσουλμάνων, οἵτινες κατέφευγον εἰς Λίβανον καὶ τῶν Χριστιανῶν ἐπὶ τῶν συνόρων συνέβη σύγκρουσις προκαλέσασα ἀπωλείας τινάς, ἡ ὁποία ὅμως διεδόθη ἐνταῦθα ὡς σοβαρὸν καὶ μέγα ἐπεισόδιον, διὰ τοῦτο δὲ ἀμέσως ἐγένετο ἀνάγκη ἀποστολῆς ἐπὶ τόπου ἐπαρκοῦς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισαν διαδιδόμεναι σοβαραὶ διαδόσεις αἱ ὁποῖαι ἠδύναντο ἐν περιπτώσει ἀπερισκεψίας τινὸς ἢ σφάλματος νὰ προκαλέσωσι πολὺ τραγικὰ ἐπεισόδια ἐπιτεινόμενα καὶ καθιστάμενα ἐπικίνδυνα. Εὐτυχῶς προελήφθησαν πάντα ταῦτα ἡ δὲ κήρυξις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ἦλθε νὰ ἐπαναφέρῃ τελείως τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν ἀνὰ τὴν πόλιν.

Εὐτυχῶς οὐδεμίαν ἀφῆκαν ἐπίδρασιν πλέον τὰ γεγονότα ταῦτα, ἡ δὲ πόλις ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς κατάστασιν, ἕκαστος δὲ ἤδη ἀσχολεῖται μὲ τὰς ἐργασίας του.

Εἶνε ὁμολογουμένως ἄξιοι συγχαρητηρίων καὶ ἐπαίνων οἱ πολιτικοί, στρατιωτικοὶ καὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τῆς πόλεως, οἵτινες κατέβαλον μεγάλας προσπαθείας πρὸς κατεύνασιν τῶν ταραχῶν τούτων, ἰδιαιτέρως οἱ φιλότιμοι λεμβοῦχοι, οἵτινες ὑπὸ τὴν βροχὴν τῶν ὀβίδων ἐρριψοκινδύνευσαν διὰ νὰ σώσωσι τὰ πληρώματα τῶν ὀθ. πολεμικῶν.

Ἡ στάσις τοῦ Νομάρχου

Ὁ Μουφτῆς Βηρυττοῦ οἱ μητροπολῖται τῶν Ὀρθοδόξων καὶ τῶν Μαρωνιτῶν καὶ ἀντιπρόσωποι ἑβραίων μετὰ τοῦ δημάρχου Βηρυττοῦ διὰ τηλεγραφήματος αὐτῶν πρὸς τὴν Μ. Βεζυρείαν ὑποβάλλουσι τὰς εὐχαριστίας των διὰ τὴν πολιτείαν καὶ τὰ μέτρα τοῦ νομάρχου κατὰ τὸν βομβαρδισμὸν τῆς Βηρυττοῦ.

ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ Ἰταλία ἀποκρούει τὴν ἀνακατοχὴν

Κατὰ πληροφορίας ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς, ἡ ὑπὸ τῆς Γαλλίας γενομένη πρότασις πρὸς τὰς προστάτιδας Δυνάμεις περὶ ἀνακατοχῆς τῆς Κρήτης ἀποκρούεται ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, καθόσον τὸ μέτρον τοῦτο τῶν Δυνάμεων ἐφαρμοζόμενον θὰ ἐπιδεινώσῃ περισσότερον τὴν ἐν τῇ νήσῳ κατάστασιν.

Ἡ ἰταλικὴ Κυβέρνησις τοὐναντίον ἐκφράζει τὴν γνώμην ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ καθεστῶτος ἐν τῇ Κρήτῃ μέχρις ὅτου ἐν καταλλήλῳ καιρῷ δοθῇ μία ὁριστικὴ λύσις εἰς τὸ Κρητικὸν ζήτημα.

Οἱ ἐν Ρώμῃ διπλωματικοὶ κύκλοι ἐκφράζουν ἐπίσης τὴν γνώμην, ὅτι καὶ ἡ Ρωσσία θὰ ἀποκρούσῃ τὴν πρότασιν τῆς Γαλλίας κηρυχθεῖσα ἐναντίον τῶν βιαίων μέτρων.

Ἀνησυχίαι τῆς Ἑλλάδος ἕνεκα τῆς Κρήτης

Γράφουσιν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸν Λονδίνειον «Χρόνον»:

Ἐλπίζεται ὅτι ἔληξαν τὰ ἐν Κρήτῃ πολιτικὰ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἱκανὰ ν' ἀναβάλωσιν ἐπὶ πολὺ τὴν πραγματοποίησιν τῶν περὶ προσαρτήσεως τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα πόθων καὶ σχεδίων.

Οἱ ὑπεύθυνοι κύκλοι προβλέπουσι μετ' ἀνησυχίας τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων. Ἐν Ἑλλάδι αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθῶσι τὴν 24 Μαρτίου.

Διὰ τῆς ἀνακατοχῆς τῆς νήσου εἶνε πολὺ ἀμφίβολον ὅτι αἱ προστάτιδες θὰ κατορθώσουν νὰ ἐμποδίσουν τὴν μετάβασιν Κρητῶν βουλευτῶν εἰς Ἀθήνας.

Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει οἱ βουλευταὶ ἐπιμείνωσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Ἑλλάδος, ὑπάρχει φόβος ὅτι ἀσυνείδητοί τινες πολιτευταὶ θὰ ἐπωφεληθῶσι τοῦτο, ἵνα πείθοντες τὸν λαὸν εἰς διαδηλώσεις κατὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καταρρίψωσιν αὐτὴν ἐκ τῆς ἐξουσίας.

Ἂν ἕως τότε αἱ προστάτιδες ἀνακαταλάβωσι τὴν Κρήτην, ἀναμφίβολον ὅτι τὰ διάφορα κόμματα τὴν ἀνακατοχὴν θὰ χρησιμοποιήσωσιν ὡς πρόφασιν ἵνα καταρρίψωσι τὸν Βενιζέλον ἐνώπιον τοῦ ἔθνους καὶ κηρύξωσι χρεωκοπίαν τῆς ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου ἐγκαινιασθείσης κρητικῆς πολιτικῆς.

Ὅθεν ἐλπίζεται ὅτι αἱ προστάτιδες, ἀναγνωρίζουσαι τὴν εἰλικρινῆ καὶ εὐθεῖαν πολιτικὴν τῆς ἑλλην. κυβερνήσεως, θὰ ἀπόσχωσιν ἐνεργείας, ἥτις τὴν μὲν Ἑλλάδα θὰ ἐνέβαλεν εἰς ἀνησυχίας, τὸν δὲ βασιλέα Γεώργιον θὰ ἔρριπτεν εἰς χαλεπὴν ἐσωτερικὴν κρίσιν, ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ ἐξωτερικὰ πράγματα παρουσίαζον μορφὴν λίαν ἀνησυχητικήν.

Τρέφονται λοιπὸν ἐλπίδες ὅτι αἱ προστάτιδες [illegible] σι τὰ οὐσιώδη σημεῖα ἑνὸς συμβιβασμοῦ, ὅστις διατηρῶν τὰ ἐπὶ τῆς Κρήτης κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς Τουρκίας, θὰ ἱκανοποιῇ συγχρόνως καὶ τὸν ὑπὸ τῶν Κρητῶν τρεφόμενον πόθον ὅπως ἔχωσιν ἀντιπροσώπους ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Ἑλλάδος.

Τί κυρίως ἐδήλωσαν αἱ Δυνάμεις

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ Δυνάμεις ἀνεκοίνωσαν εἰς τὴν Υ. Πύλην τὴν πρόθεσιν αὐτῶν περὶ ἀνακατοχῆς τῆς νήσου.

Αἱ Δυνάμεις ἁπλῶς διὰ τῶν Ὀθωμαν. πρεσβευτῶν, ἀπαντῶσαι εἰς τὴν τελευταίαν ἐγκύκλιον τῆς Υ. Πύλης, ἥτις φέρει ἡμερομηνίαν 15 Φεβρουαρίου, ἐδήλωσαν ὅτι ἔλαβον αὐστηρὰ μέτρα διὰ τὴν περιφρούρησιν τῆς ζωῆς τῶν Κρητῶν Μουσουλμάνων καὶ ὅτι κατέστησαν ὑπεύθυνον τὴν Κρητικὴν Κυβέρνησιν διὰ πάντα νέον φόνον, ὅστις ἤθελε διαπραχθῇ ἐν Κρήτῃ. Αἱ Δυνάμεις προσέθηκαν εἰς τοὺς Ὀθ. πρεσβευτὰς ὅτι ἔχουσι τὴν πρόθεσιν νὰ καταστείλωσι διὰ τῆς βίας πᾶσαν ἀλλοίωσιν τοῦ ἐν τῇ νήσῳ καθεστῶτος.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΟΥΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΥΣ ἐκλογεῖς Μυτιλήνης καὶ ἐκλέκτορας ἐκλαμβάνομεν ὡς ἀρκετὰ φρονίμους καὶ φιλοπάτριδας ὥστε νὰ μὴν θελήσωμεν νὰ προδιαθέσωμεν αὐτοὺς εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου ὑποψηφίου βουλευτοῦ τῆς ἡμετέρας ἀρεσκείας. Τὰς αὐταρχικὰς σκέψεις περὶ ἐπιβολῆς καὶ ἐνσφηνώσεως εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου ὑποψηφίου ἀφίνομεν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι νομίζουν ἑαυτοὺς ἀποθηκαρίους τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ οἵτινες ἐπισείουν πανταχόσε τὸ περίεργον μορμολύκειον τῶν *ὑψίστων ἐθνικῶν συμφερόντων* ὄπισθεν τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται ταπεινὰ προσωπικὰ συμφέροντα. Τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους κεῖνται πολὺ ὑψηλότερα τοῦ ἐπιπέδου τῶν μορμολυκείων οὐδ' εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀμφισβητήσωσιν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἐκλεκτόρων τὴν ἁγνὴν ἀντίληψιν περὶ τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος πατριῶται. Συνειθίσαμεν νὰ θεωρῶμεν τὸν Ἕλληνα συμπατριώτην καὶ ἐν γένει οἱονδήποτε Ἕλληνα ὡς ἀρκετὰ εὐφυῆ, νομοταγῆ καὶ φιλόπατριν, ὡς ἀνεπηρέαστον τὴν σκέψιν καὶ φιλελεύθερον τὸ φρόνημα, ὥστε νὰ μὴν ἐπηρεάζεται ἀπὸ ἐπιβολὰς ἀλλ' οὔτε νὰ σύρεται ἀπὸ τῆς ρινὸς ὡς κτῆνος ὑπὸ διαφόρων ἐπιτηδείων.

Ἐσχάτως καὶ αὐταὶ αἱ φίλα φρονοῦσαι πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Συνταγματικὸν Σύνδεσμον τῆς Κωνσταντινουπόλεως Βυζαντιναὶ ἐφημερίδες πιεζόμεναι ἀπὸ τὰς χιλιάδας τῶν διαμαρτυριῶν ποῦ ἔφθασαν εἰς τὰ γραφεῖά των ἠναγκάσθησαν νὰ δηλώσωσι δημοσίᾳ ὅτι *οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐνεργείας καὶ σκέψεως* εἰς τοὺς διαφόρους ὁμογενεῖς ἐκλέκτορας δύνανται δὲ νὰ διαθέσωσι οὗτοι τὴν ψῆφόν των ἀνεπηρεάστως καὶ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὴν καρδίαν καὶ τὴν συνείδησίν των. Πῶς λοιπὸν προσπαθοῦμεν ἐδῶ νὰ ἐπιβάλωμεν τὴν τρομοκρατίαν τῆς σκέψεως; Καὶ ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὁσονδήποτε ὑψηλὰ καὶ ἂν ἵστανται, θὰ τολμήσωσι ν' ἀμφισβητήσωσι τὴν φιλοπατρίαν ἐκείνων παρ' ὧν ἐξαρτᾶται ἡ ὑπόδειξις τῶν βουλευτῶν;

Νομίζομεν ὅτι ὁμιλοῦμεν ἀρκετὰ καθαρὰ ὥστε νὰ μᾶς ἐννοοῦν πάντες.

ΑΙ ΑΝΑΦΟΡΑΙ αἵτινες ἀθρόαι ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν διοίκησιν ἐκ μέρους πολλῶν φορολογηθέντων πολιτῶν ἀνάγκη νὰ ἐξετασθοῦν ἐπιμελῶς δὲ νὰ ἐπέλθῃ ἡ διόρθωσις τῶν ποσῶν ὁπουδήποτε ἤθελον φανῇ ταῦτα ἐξωγκωμένα. Ἡ νομοταγεία τῶν συμπολιτῶν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα ἐνδιαφέρον εἶναι τοιοῦτον ὥστε νὰ μὴν ὑποθέσῃ οὐδεὶς ὅτι οὗτοι εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε ἐσκέφθησαν νὰ διαμαρτυρηθῶσι διὰ τοὺς ἐπιβληθέντας φόρους.

Καθόσον ἠκούσαμεν ὑπάρχουν συμπολῖται οἵτινες εἰς τοὺς ἐφετεινοὺς καταλόγους εἶδον ἑαυτοὺς φορολογουμένους εἰς τὸ διπλάσιον καὶ τριπλάσιον τῆς περυσινῆς φορολογίας των. Ὥστε κάποιο λάθος συμβαίνει. Τοῦ λάθους τούτου τὴν διόρθωσιν ἀναμένομεν παρ' ἐκείνων οἵτινες ἀνέλαβον τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑποβληθεισῶν ἀναφορῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἄφιξις τῶν κ.κ. Σπανούδη καὶ Δαμασκηνοῦ

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ἀφίκετο ὁ ἀπελαθεὶς ἐκ Κων)πόλεως δημοσιογράφος κ. Δαμασκηνός, τὸ δὲ ἀπόγευμα ὁ τέως διευθυντὴς τῆς «Προόδου» κ. Κ. Σπανούδης.

Εἰς τὸν κ. Σπανούδην ἐγένετο θερμοτάτη ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ καὶ τῶν φίλων του.

Ὁ ἐκ τῶν ἀπελάσεων ἐρεθισμὸς ἐξακολουθεῖ παρὰ τῷ λαῷ καὶ μεγάλη δυσφορία παρατηρεῖται, ἥτις δύναται νὰ διαταράξῃ τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας φιλικὰς σχέσεις.

Δηλώσεις Βενιζέλου.

Ὁ κ. Βενιζέλος ὁμιλῶν περὶ τῆς εὐαρέστου οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας, ἐτόνισεν ὅτι αἱ μεταρρυθμίσεις καὶ τὰ δημόσια ἔργα, ὧν μελετᾶται ἡ κατασκευή, δὲν θ' ἀπαιτήσωσι τὴν ἐπιβολὴν νέων φόρων.

ΣΤΕΡΝΑΙ ΚΑΙ ΣΤΑΜΝΑΙ
ἐκ λευκοσιδήρου δι' ἔλαια πωλοῦνται ἕτοιμοι καὶ κατασκευάζονται ἐπὶ παραγγελίᾳ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ.
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΦΑΝΑΡΑ
ἔναντι τοῦ σταθμοῦ τῶν Διαβατηρίων ἐπὶ τῆς προκυμαίας.
Κατασκευὴ ἀρίστη, τελειοτάτη καὶ ἠγγυ-

ΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

Τετ. 23 Φεβρουαρίου 1912

Τελευταίον επισκόπιον.

ΑΛΠΙΓΞ

ΡΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

ΤΝ. ΠΕΜΠΤΗΝ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Διοικητήριος και Διευθυντής

Κ. ΠΑΠΓΙΕΤΗΣ Δ. ν.

Διαχειριστής

ΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΛΟΥΔΑΣΚΕΤΕΛΛΗΣ

Η επιστολή και αποστολή χρη-
ματοπιστώνται τῷ Διευθυντῇ.

Αδιάφ. ἀξίας πι.χρομῆς μὴ φέρου-
σαι ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ
σφραγῖδα εἶναι ἄκυρος.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν Ἀμερικῇ ἀ-
ποδημοῦντες τῆς «Σάλπιγγος» ὁ-
πως ἀμέσως ὅτε ἄφιν τὰς πολλὰ
ἀφίγκας τῆς ἐφημερίδος σπεύσω-
σι ἀνανεώσωσι τὴν συνδρομὴν των
καὶ τακτοποιήσωσι τὰ χρεώστικά των
ἐν τῷ Γράφῃ ἀντιπροσώπου μας:

D. E. Valahos

71-77 Park Place

New York U. S. A.

Ἀλλως δὲ ἀναγκασθῶμεν μετὰ λύ-
πης νὰ διακόψωμεν τὴν περαιτέρω
ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

Ἡ Διεύθυνσις

ΕΡΑΝΟΙ "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ,,

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

συναδοῦ τοῦ μάρτυρος

ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ

...ης (Καζαμπάγκα)	Φρ.	35
...Βουνάτσου	»	20
...Σαββ. καὶ Σα»	»	40
...Ἠλιάδης	»	10
...Σπάθης	»	10
...Κύβρους	»	10
...Βουνάτσος	»	10
Παπαπαπέρος	»	20
...Λούτας	»	10
...panesFrères	»	15
...κολόπουλος	»	20
Σπανὸς	»	5
Seinberg	»	5
Βαμβακερὸς	»	10
Μουμτζῆς	»	5
Μακεδόνης	»	2
Δαγῆδης	»	10.60
...ρία Σκάλκου	»	2.50
...νάνους	»	5
...br. Baier (Μαρόκου)	»	5
...φ. Ἀποστόλου	»	10
...φ. Ν. Ἀποστόλου	»	10
...χ. Καλαμπάτσος	»	5
καὶ Α. Χρυσοστόμου	»	5
Μιχαηλάτος	»	5
...νατ. Μοράκης	»	5
...νατ. Γιαβασίλης	»	5
Ἀνάλογος (Πειραιάνων)	»	20
Ἀνώνυμος: Μιτυλήνη	»	12
» Κυρία	»	5
»	Γρ.	10
...πλήγλας ἐκ Κυδωνιῶν	»	10

ΕΠΙΤΘΠΙΑ

ΤΙΜΗΤΙΚΟΝ ΔΕΙΠΝΟΝ

...ἐπάρεις τρεῖς τὴν 8 μ. μ. παρεπέδη
Ναυτικὴ Δέσχη δεῖπνον πρὸς τιμὴν
...ὴ πλέει μας παρειπιδημοῦντος πρώ-
...υλευτοῦ Σερβίων κ. Μπουδάλη.
...συνδεπτημένες ἀνθρώνοις εἰς τριάκον-
...ερίπου ἄτομοι μετὰ τῶν προσκλήθέντων
...ήμων.

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

...ὸς πληροφορούνται τὰ φύλλα τῆς
...σταντινουπόλεως, ἡ Κυβέρνησις ἀπε-
...σε νὰ ὑποβάλῃ εἰς ἐξέτασιν τοὺς βου-
...ές, Χριστιανοὺς τε καὶ Μωσουλμά-
...ους ἐπὶ σκοπῷ ἀριθοδιορθώσεως τῶν
...ῶν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἑκάστῃ
...νομαρχίαις τῶν γραμμάτων καὶ ἀριθμῶν ἐν
...ῇ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Συντάγματος τὴν
...ποσοστὸν τὴν γνῶσιν τῆς τουρκικῆς, ἀπὸ
...διετίας περιόδου τῆς Βουλῆς, ἐνὸς
...ν τὴν πρώτην ἤρκει μόνον ἡ ὁμιλία,
...ς δὲ δευτέρας καὶ συνεννόησις εἰ βολέ-
...ξοτα καὶ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τουρκικά.
...ὸ τοῦτο ἀπεφασίσθη νὰ ἐφαρμο-
...ῶσιν ἀπὸ τοῦδε, βάσει ἰδίας προβλέπεται,
...μεταξὺ τῶν βουλευτῶν, πολλοὶ τῶν Ἕλ-
...ων. Ἀρέσκων δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν
...ποστόνων ἐξέτασις καὶ ἐπομένως θὰ
...σθοῦν ἐξέλογοι ἀπὸ τὴν, προκαλου-
...ν τὴν ἀπολαγὴν ἢ διεγραγομένων
...ν ἐκλογῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΚΛΕΙΟΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

...ὸν τῇ δ' Μ. 19 φύλλο τῆς «Δέσβου ἀνε-
...ὴ ἡ πραγματικὴ αἰτία τοῦ θανάτου τῆς
...ς Ζαχαροπούλου, ἡ ὁποία ἐν τῇ νεογνίᾳ αὐτοῦ
...ῶν.

...ὰ ἀπὸ τὰς συγχωρητικὰς εἰνε ἡ βιαιοπρα-
...ία τοῦ ἀνδρὸς τῆς ἀποθανούσης, ἡ ὁποία
...ὸ ἐπὶ τοῦ ἀβεβαίου ἰατροῦ κ. Μυ-
...ὸν ἐπὶ τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐκθέσεως
...ὸν συνέτεινον ὅλως ἀναμφιβόλως
...ὸν ἐπὶ τοῦ θανάτου. Ἐπὶ ὁμιλητικοῦ
...ὸν ἐπὶ τῆς ἀνωμάλου ὁδοῦ ἐπὶ τῆς ὁποίας

MICHEL ZEVACO

Η ΗΡΩΪΣ

—Τὸ δυστυχὲς παιδάκι εἶπε καὶ ἀπευθύνθη ὁ ἀρχιεπίσκοπος. Ὑπῆρχεν εἰς τὴν τύχην τὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ ποὺ εἶπεν ὁ Ἀνωμερίδδης ὁ Θεὸς τὴν δόξητε!... Κάμη μου, εἶπεν εἰς τὴν ὑπηρέτριαν,ἀναγωρᾷ πλοῖο αὔτην τὴν στιγμήν.

—Πῶς; Πανιερώτατε, χωρὶς νὰ δεχθῆτε τὴν μεγάλην τιμὴν τῆς κυρίας μου;

—Ὁ Λουδοβίκος Ρισελιὲ ἐμειδίασε.

—Τί! ἐπέλαβε, χωρὶς νὰ δεχθῆτε τὸ γεῦμα τὸ ὁποῖον μὲ τόσην φροντίδα παρεσκεύασα;

—Ὁ Λουδοβίκος Ρισελιὲ ἐμειδίασε.

—Ἀλλὰ τὸ πίστευ μου, εἶπε, δὲν θὰ τὸ γεῦμα τὸ δέχομαι. Ὁμολογῶ ὅτι πεινῶ πολύ. Φρονίσατε παρακαλῶ καὶ διὰ τοὺς δύο ὑπηρέτας μου.

—Εἶναι εἰς τὸ τραπέζι, σᾶς βεβαιώνω, καὶ τὰ ἔδεσμα εἶναι μίαν καλὴν φάτνην, μὲ ἄφθονον καὶ ὡραῖον χορτάρι.

—Ἀλλὰ μὲ ἀπερμένετε λοιπόν;

—Ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς κυρίας ἀνέμενον καὶ ἐκάστην τὸν Σεβασμιώτατον, τὸν ὁποῖον ἐπροσκαλέσατε ἐγκαίρως κάθε πρωὶ διὰ τὴν ὑποδοχήν του.

—Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡ ἀξία αὐτὴ γυναῖκα βλέπει καὶ τὸ ὁποῖον εἶχε διαταγὴν νὰ μᾶς εἰπῇ, ἦτο ὅτι ἐλπὶ αὐτὴ ἡ προσοχή ἡ ὁποία ἐπέδειξατε τὴν πλησιεστέραν ἡμέραν ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἠθέλησεν ἀπὸ κάποιο πρόσωπον τὸ ὁποῖον περιέμενεν εἰς τὸ γειτονικὸν δωμάτιον. Τὸ πρόσωπον αὐτό, ὁ Λουδοβίκος Ρισελιέ, τὸ εἶδαν ἔναν ἑσπέρας εἰς τὴν τραπεζαρίαν καὶ ἐκάθησεν εἰς μίαν τράπεζαν βασιλικῆς σερβιρισμένην.

—Ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς ὀργανωθείσης ταύτης ὑπηρεσίας ἐν ὅλῃ τῇ λάμψει, ἠτο μία σκιὰ μὲ τὴν ὁποίαν ἐπροσεγράφη ἀπὸ μίαν καρδιὰν ἐκ ἀκτου εὐλαβοῦς. Ἡ θυσία αὐτὴ ἡ ὁποία ἀπετυθώνετο εἰς τὴν Ἀναῖδα ἀπέρμενε χωρὶς τὸν Τσαλαβέϊ. Καὶ ἀπευθύνετο εἰς τὸν Τραπεζᾶ δίδει ὁ βασιλεὺς τῶν ἐπεῖνων ἦτο ὁ φίλος τοῦ Μοναλουί. Πραγματικὸς εἰς τὸν Μωλουί ἡξίζεν ἡ κολακεία αὐτή.

Τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ὑπηρέτει τὸν Δουβρίκιον Ρισελιὲ ἦτο ἡ δεσποινὶς Ρόζα Θίβλιν.

Μὲ τὸ τελειόν της τὰκτ τὸ ὁποῖον διέκρινε τὴν κόρην αὐτὴν τὴν καταγρέψην ἀπὸ μιρσοπτοῦν, ἡ δεσποινὶς Ρόζα εἶχε διατηρήσῃ τὴν ἀπλουστάτην της ἐνδυμασίαν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπὶ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς Μόνων τὸ περιβαλμόν της ἦτο ἀσπίλου καθαριότητος κατασκευασμένον ἀπὸ πρώτης ποιότητος βραμα. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐνῷ ἔτρωγε καὶ ἔπινε μὲ μεγάλην ὄρεξιν, ἐνῷ ἐθαύμαζε τὴν μεγαλοπρέπη θέαν καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν γεύματος αὐτοῦ τὸ ὁποῖον ἐδίνετο ἔξω ἀπὸ τὰ παράθυρα αὐτοῦ τὸ ὁποῖον ἐπέτρεφε ἔξω ἀπὸ τὰ παράθυρα αὐτοῦ τὸ ὁποῖον ἐδίνετο ἔξω ἀπὸ τὰ παράθυρα αὐτοῦ τὸ ὁποῖον ἐπέτρεφε ἔξω ἀπὸ τὰ παράθυρα αὐτοῦ τὸ ὁποῖον ἐδίνετο